
1. Obitelji i Crkva u Božjem naumu

1.1 Naum Boga Oca za njegovu vječnu obitelj	2	1.3 Uspostava vječnih obitelji	3
1.1.1 Predzemaljska Božja obitelj	2	1.3.1 Muž i žena	3
1.1.2 Svrha života na zemlji	2	1.3.2 Roditelji i djeca	4
1.1.3 Pomirenje Isusa Krista	2	1.3.3 Nevjenčani članovi Crkve	4
1.1.4 Uloga obitelji u Božjem naumu	2	1.4 Dom i Crkva	4
1.1.5 Uloga Crkve	2	1.4.1 Jačanje doma	4
1.2 Povratak Ocu	2	1.4.2 Kućna obiteljska večer	5
1.2.1 Evanđelje Isusa Krista	2	1.4.3 Jačanje pojedinaca	5
1.2.2 Uloga crkvenih vođa i učitelja	3		

1. Obitelji i Crkva u Božjem naumu

1.1 Naum Boga Oca za njegovu vječnu obitelj

1.1.1 Predzemaljska Božja obitelj

Obitelj je određena od Boga. Ona je najvažnija jedinica za vrijeme i vječnost. Čak i prije nego što smo rođeni na zemlji, bili smo dio obitelji. Svatko od nas »je ljubljani duhovni sin ili kći nebeskih roditelja« i imamo »božansku narav i cilj« (»Obitelj: Proglas svijetu«, *Ensign*, studeni 1995, 102). Bog je naš Nebeski Otac, i živjeli smo u njegovoj nazočnosti kao dio njegove obitelji u predzemaljskom životu. Tamo smo naučili naše prve lekcije i bili pripremani za život na zemlji (vidi NiS 137:56).

1.1.2 Svrha života na zemlji

Zbog svoje ljubavi za nas, Bog je pripremio naum koji je uključivao naš dolazak na zemlju gdje ćemo primiti tijela i biti iskušani kako bismo mogli napredovati i postati više poput njega. Taj se naum naziva »naum spasenja« (Alma 24:14), »velebni naum sreće« (Alma 42:8), i »naum otkupljenja« (Alma 12:25; vidi i stihove 26–33).

Svrha je Božjeg nauma da nas vodi u vječni život. Bog je izjavio: »To je djelo moje i slava moja – ostvarivati besmrtnost i život vječni za čovjeka« (Mojsije 1:39). Vječni je život najveći Božji dar njegovoj djeci (vidi NiS 14:7). To je uzvišenje u najvišem stupnju celestijalnog kraljevstva. Kroz naum spasenja možemo primiti taj blagoslov povratka u Božju nazočnost i primanje punine radosti.

1.1.3 Pomirenje Isusa Krista

Kako bismo stekli uzvišenje u kraljevstvu Božjem, moramo prevladati dvije prepreke zemaljskog života: smrt i grijeh. Budući da sami ne možemo prevladati ni jednu prepreku, Nebeski je Otac poslao svog Sina, Isusa Krista, da bude naš Spasitelj i Otkupitelj. Spasiteljeva pomirbena žrtva omogućila je svoj Božjoj djeci da prevladaju tjelesnu smrt, uskrсну i steknu besmrtnost. Pomirenje je također omogućilo onima koji se pokaju i slijede ga da prevladaju duhovnu smrt, vrate se u Božju nazočnost da žive s njim i steknu vječni život (vidi NiS 45:3–5).

1.1.4 Uloga obitelji u Božjem naumu

Kao dio nauma našeg Nebeskog Oca, rođeni smo u obitelji. Uspostavio je obitelji kako bi nam

donijele sreću, pomogle nam naučiti ispravna načela u ozračju ljubavi i pripremiti nas za vječni život.

Roditelji imaju važnu odgovornost pomoći svojoj djeci da se pripreme za povratak Nebeskom Ocu. Roditelji ispunjavaju tu odgovornost podučavajući svoju djecu da slijede Isusa Krista i žive njegovo evanđelje.

1.1.5 Uloga Crkve

Crkva osigurava organizaciju i sredstva za podučavanje evanđelja Isusa Krista svoj Božjoj djeci. Ona pruža svećeničku ovlast za posluživanje uredbi spasenja i uzvišenja svima koji su dostojni i spremni da ih prihvate.

1.2 Povratak Ocu

1.2.1 Evanđelje Isusa Krista

Naum spasenja punina je evanđelja. Uključuje stvaranje, pad, pomirenje Isusa Krista te sve zakone, uredbe i nauke evanđelja. On nam daje način iskusiti radost u zemaljskom životu (vidi 2. Nefi 2:25), kao i blagoslov vječnog života.

Kroz pomirenje Isusa Krista, možemo biti očišćeni i posvećeni od grijeha i pripremiti se da ponovno uđemo u nazočnost našeg Vječnog Oca. Kako bismo primili taj blagoslov, moramo slijediti načela i uredbe evanđelja (vidi Članci vjere 1:3). Moramo:

1. koristiti vjeru u Gospodina Isusa Krista, Jedinorođenca Božjeg;
2. okrenuti se Bogu kroz iskreno pokajanje, iskusiti promjenu srca te priznati grijeha i okaniti ih se;
3. primiti spasonosnu uredbu krštenja za otpust grijeha;
4. biti potvrđenim članom Crkve i primiti dar Duha Svetoga polaganjem ruku;
5. ustrajati do kraja obdržavajući svete saveze.

Ta su načela podučavana od Adama. Kako dolazimo do razumijevanja i vjerovanja u te istine te stječemo čvrsto svjedočanstvo o Isusu Kristu, nastojimo biti poslušni njegovim zapovijedima i želimo dijeliti naše blagoslove s našom obitelji i drugima (vidi 1. Nefi 8:9–37). Uz siguran temelj svjedočanstva, ostali elementi aktivnosti u Crkvi slijede prirodno.

Osobni duhovni rast događa se kada se približavamo Bogu kroz molitvu, proučavanje Svetih pisama, razmišljanje i poslušnost. Nefi je podučio.

»Kada stigoste na taj ravan i uzan put, pitam se, je li sve učinjeno? Gle, kažem vam: Nije, jer vi stigoste dotle jedino po riječi Kristovoj s nepokolebljivom vjerom u nj, oslanjajući se posvema na zasluge onoga koji je kadar spasiti.

Morate stoga hrliti naprijed s postojanošću u Kristu, imajući savršen odsjaj nade i ljubavi prema Bogu i svim ljudima. Budete li, dakle, hrlili naprijed, gosteći se riječju Kristovom, i ustrajete li do svršetka, gle, ovako govori Otac: Imat ćete život vječni« (2. Nefi 31:19–20).

Svatko od nas odgovoran je pred Bogom učiti, obdržavati njegove zapovijedi i živjeti evanđelje. Bit će nam suđeno prema našim djelima, željama naših srca i kakvi smo ljudi postali. Kako postajemo istinski sljedbenici Isusa Krista, prolazimo snažnu promjenu srca i »sklonosti nemamo činiti zlo« (Mosija 5:2; vidi i Alma 5:12–15; Moroni 10:32–33). Dok živimo evanđelje Isusa Krista, rastemo redak po redak postajući više poput Spasitelja u ljubavi i služenju drugima.

1.2.2 Uloga crkvenih vođa i učitelja

Svećenički vođe, vođe pomoćnih organizacija i učitelji nastoje pomoći drugima da postanu istinski sljedbenici Isusa Krista (vidi Mosija 18:18–30). Kako bi pomogli pojedincima i obiteljima u tom nastojanju, oni.

1. podučavaju i svjedoče o čistom nauku evanđelja Isusa Krista;
2. jačaju pojedince i obitelji u njihovim nastojanjima da obdržavaju svoje svete saveze;
3. pružaju savjet, podršku i mogućnosti za služenje.

Osim toga, određeni svećenički vođe imaju ovlast nadgledati obavljanje spasonosnih svećeničkih uredbi.

1.3 Uspostava vječnih obitelji

Obitelji su u središtu Božjeg nauma koji omogućava da se obiteljski odnosi nastave nakon smrti. Svete hramske uredbe i savezi, ukoliko se vjerno obdržavaju, pomažu nam da se vratimo u Božju nazočnost, vječno ujedinjeni s našim obiteljima.

1.3.1 Muž i žena

Uzvišenje u najvišem stupnju celestijalnog kraljevstva mogu steći samo oni koji su vjerno živjeli prema evanđelju Isusa Krista i bili zapečaćeni kao vječni supružnici.

Pečaćenje muža i žene za vrijeme i vječnost vlašću svećeništva – koje je poznato i kao hramski brak – sveta je povlastica i obveza koju bi svi trebali nastojati primiti. To je temelj vječne obitelji.

Priroda je muških i ženskih duhova takva da nadopunjuju jedni druge. Namijenjeno je da muškarc i žene napreduju zajedno prema uzvišenju.

Gospodin je zapovjedio muževima i ženama da prionu jedni uz druge (vidi Postanak 2:24; NiS 42:22). U njegovoj zapovijedi *prionuti* znači biti potpuno odan i vjeran nekome. Vjenčani parovi prianjaju uz Boga i jedno drugome služeći i voleći jedno drugo, i obdržavajući saveze u potpunosti vjernosti međusobno i prema Bogu (vidi NiS 25:13).

Par treba postati jedno u uspostavljanju svoje obitelji kao temelj za pravedan život. Sveci posljednjih dana koji su muževi i žene napuštaju samački život i postavljaju svoj brak kao prvi prioritet u svojim životima. Ne dopuštaju nijednoj drugoj osobi ili interesu da ima veći prioritet u njihovim životima od obdržavanja saveza koje su sklopili s Bogom i jedno s drugim. Ipak, vjenčani parovi nastavljaju voljeti i podržavati svoje roditelje i rodbinu dok se usredotočuju na svoju obitelj. Na sličan način mudri roditelji razumiju da se njihove obiteljske odgovornosti nastavljaju tijekom života u duhu ljubavi i ohrabrenja.

Biti u braku zahtijeva puno partnerstvo. Na primjer, Adam i Eva zajedno su radili, molili i štivali, prinostili žrtve, podučavali svoju djecu evanđelju i tugovali zbog svoje neposlušne djece (vidi Mojsije 5:1, 4, 12, 27). Bili su ujedinjeni međusobno i s Bogom.

1.3.2 Roditelji i djeca

»Prva se zapovijed koju je Bog dao Adamu i Evi odnosi na njihovu mogućnost roditeljstva kao muža i žene... Božja zapovijed njegovoj djeci, da se množe i napuče zemlju, ostaje na snazi« (»Obitelj: Proglas svijetu«). Po božanskoj zamisli, i muškarac i žena potrebni su za donošenje djece u ovaj život i omogućavanje najboljeg okruženja za njihovo podizanje i odgoj.

Potpuna seksualna apstinencija prije braka i vjernost u braku štiti svetost te svete odgovornosti. Roditelji, svećenički vođe i vođe pomoćnih organizacija trebaju činiti sve što mogu da potkrijepe to učenje.

S obzirom na ulogu očeva i majki, vođe su Crkve podučili: »Očevi trebaju predsjedavati svojim obiteljima u ljubavi i pravednosti i odgovorni su da pribave sve neophodno za život i za zaštitu svojih obitelji. Majke su primarno odgovorne za

odgoj svoje djece. U ovim svetim odgovornostima, očevi i majke su obvezatni pomagati jedno drugome kao ravnopravni supružnici« (»Obitelj: Proglas svijetu«). Kada u domu nema oca, majka predsjedava nad obitelji.

Roditelji imaju svetu dužnost »da podižu svoju djecu u ljubavi i pravednosti, da im ispune fizičke i duhovne potrebe, da ih uče voljeti i služiti jedni drugima, da vrše Božje zapovijedi i budu građani koji poštuju zakone gdje god da žive« (»Obitelj: Proglas svijetu«; vidi i Mosija 4:14–15).

Mudri roditelji podučavaju svoju djecu da primijene iscjeljujuću, pomirujuću i osnažujuću moć pomirenja u svojoj obitelji. Kao što su grijeh, ljudske slabosti, emotivna patnja i srdžba uvjeti koji odvajaju Božju djecu od njega, ti isti uvjeti mogu odvojiti članove obitelji jedne od drugih. Svaki član obitelji ima odgovornost težiti obiteljskom jedinstvu. Djeci koja uče težiti jedinstvu u domu bit će lakše da to postignu izvan doma.

1.3.3 Nevjenčani članovi Crkve

Svi članovi, čak i ako se nikada nisu vjenčali ili su bez obitelji u Crkvi, trebaju težiti idealima života u vječnoj obitelji. To znači pripremiti se da postanu dostojni supružnici te brižni očevi i majke. U nekim slučajevima ti blagoslovi neće se ispuniti do sljedećeg života, ali konačni će cilj biti isti za sve.

Vjerni članovi čije im okolnosti neće dopustiti da prime blagoslove vječnog braka i roditeljstva u ovom životu primit će sve obećane blagoslove u vječnosti, pod uvjetom da obdržavaju saveze koje su sklopili s Bogom.

1.4 Dom i Crkva

U učenjima i praksama obnovljenog evanđelja, obitelj i Crkva pomažu i jačaju jedno drugo. Kako bi mogle primiti blagoslove vječnog života, obitelji trebaju naučiti nauk i primiti svećeničke uredbe koje su dostupne samo kroz Crkvu. Kako bi bila snažna i živa organizacija, Crkva treba pravedne obitelji.

Bog je objavio uzorak duhovnog napretka za pojedince i obitelji kroz uredbe, učenja, programe i aktivnosti kojima je dom središte, i koje podržava Crkva. Crkvene organizacije i programi postoje kako bi blagoslovili pojedince i obitelji i nisu sami sebi cilj. Vođe i učitelji svećeničkih i pomoćnih organizacija nastoje pomoći roditeljima, a ne ih istisnuti ili zamijeniti.

Svećenički vođe i vođe pomoćnih organizacija moraju nastojati ojačati svetost doma osiguravajući da sve crkvene aktivnosti podrže živote pojedinaca i obitelji. Crkvene vođe trebaju biti pažljivi da ne preplave obitelji s previše crkvenih odgovornosti. Roditelji i crkvene vođe surađuju kako bi pomogli pojedincima i obiteljima da se vrate našem Ocu na Nebu slijedeći Isusa Krista.

1.4.1 Jačanje doma

Sljedbenici Kristovi pozvani su da se »saberu«, »st[oje]... na svetim mjestima« i da se ne »pokolebaju« (NiS 45:32; 87:8; 101:22; vidi i 2. Ljetopisi 35:5; Matej 24:15). Ta sveta mjesta uključuju hramove, domove i kapele. Nazočnost Duha i ponašanje osoba u tim svetim građevinama ono je što ih čini »svetim mjestima«.

Gdje god žive članovi Crkve, trebaju uspostaviti dom u kojem je nazočan Duh. Svi članovi Crkve mogu se potruditi osigurati da njihovo obitavalište bude utočište od svijeta. Svaki dom u Crkvi, veliki ili mali, može biti »dom molitve, dom posta, dom vjere, dom znanja, dom slave, dom reda, dom Božji« (NiS 88:119). Članovi Crkve mogu pozvati Duha u svoje domove na jednostavan način poput cjelovite zabave, dobre glazbe i nadahnjujuće umjetnosti (npr. slika Spasitelja ili hrama).

Dom s brižnim i odanim roditeljima predstavlja okruženje u kojem se duhovne i fizičke potrebe djece najučinkovitije zadovoljavaju. Dom usredotočen na Krista pruža i odraslima i djeci mjesto obrane od grijeha, utočište od svijeta, iscjeljenje od emocionalnih i ostalih patnji, i odanu, iskrenu ljubav.

Roditeljima je oduvijek bilo zapovjedbano da odgajaju svoju djecu »stegom i opomenom Gospodnjom« (Efežanima 6:4; Enoš 1:1) i »u svjetlu i istini« (NiS 93:40). Prvo je predsjedništvo proglasilo.

»Pozivamo roditelje da posvete svoje napore podučavanju i odgajanju njihove djece po evanđeoskim načelima koji će ih zadržati blizu Crkve. Dom je temelj pravednog života i nikakvo drugo posredništvo ne može zauzeti njegovo mjesto niti ispuniti njegove osnovne funkcije u pronosjenju ove bogomdane odgovornosti.

Savjetujemo roditeljima i djeci da pridodaju najveće prvenstvo obiteljskoj molitvi, kućnoj obiteljskoj večeri, proučavanju i podučavanju evanđelja te ispunjujućim obiteljskim aktivnostima. Koliko god dostojni i prikladni drugi zahtjevi i aktivnosti bili, ne smije se dozvoliti da istisnu

božanski određene dužnosti koje samo roditelji i obitelji mogu odgovarajuće izvršiti» (Pismo Prvog predsjedništva, 11. veljače 1999).

Roditelji imaju primarnu odgovornost da pomognu svojoj djeci upoznati Nebeskog Oca i njegovog Sina, Isusa Krista (vidi Ivan 17:3). Sveci posljednjih dana koji su očevi i majke primili su zapovijed da podučavaju evanđeoski nauk, uredbe, saveze i put za pravedan život svojoj djeci (vidi NiS 68:25–28). Za djecu koja su tako odgojena i podučena postoji veća vjerojatnost da će biti spremni u odgovarajućoj dobi primiti svećeničke uredbe te sklopiti i održavati saveze s Bogom.

Jačanje obitelji u središtu je nadahnutih crkvenih programa poput kućnog učiteljstva (vidi NiS 20:47, 51), kućnog posjetiteljstva i kućne obiteljske večeri. Kao u svemu, Isus je postavio primjer ulaska u domove u svrhu posluživanja, podučavanja i davanja blagoslova (vidi Matej 8:14–15; 9:10–13; 26:6; Marko 5:35–43; Luka 10:38–42; 19:1–9).

1.4.2 **Kućna obiteljska večer**

Proroci posljednjih dana savjetovali su roditelje da održavaju tjednu kućnu obiteljsku večer kako bi svoju djecu podučavali evanđelje, svjedočili o njegovoj istinitosti i jačali obiteljsko jedinstvo. Vođe okola i odjela trebaju osloboditi ponedjeljak navečer od svih crkvenih sastanaka i aktivnosti kako bi se mogla održati kućna obiteljska večer.

Kućna obiteljska večer može uključiti obiteljsku molitvu, poduku iz evanđelja, dijeljenje svjedočanstva, crkvene pjesme i pjesme iz Male škole te cjelovite rekreativne aktivnosti. (Za informacije o korištenju glazbe u domu, vidi 14.8.) Kao dio obiteljske kućne večeri, ili zasebno, roditelji također mogu sazvati povremeno obiteljsko vijeće za postavljanje ciljeva, rješavanje problema, koordinaciju rasporeda i pružanje podrške i snage članovima obitelji.

Kućna obiteljska večer sveto je, privatno obiteljsko vrijeme pod vodstvom roditelja. Svećenički vođe ne bi trebali davati smjernice što obitelji trebaju raditi tijekom tog vremena.

1.4.3 **Jačanje pojedinaca**

Crkveni vođe trebaju posvetiti posebnu pažnju pojedincima koji trenutno ne uživaju podršku obitelji snažnih članova Crkve. Ti članovi mogu biti djeca i mladi čiji roditelji nisu članovi Crkve, drugi pojedinci iz obitelji u kojima nisu svi članovi Crkve i odrasli samci svih dobi. Oni su članovi saveza vječne Božje obitelji koje on duboko voli. Tim osobama treba pružiti priliku da služe u Crkvi. Crkva može osigurati prikladno društvo i prijateljstvo koje ti članovi ne mogu pronaći nigdje drugdje.

Svaki je član Crkve dragocjen kao i ostali. Božji vječni naum omogućava da sva njegova vjerna djeca prime svaki blagoslov vječnog života, uzvišeni u obiteljima zauvijek.

2. Načela svećeništva

2.1 Svećenička ovlast.	8	2.4 Korištenje svećeničke ovlasti	10
2.1.1 Ključevi svećeništva.	8	2.4.1 Primanje ovlasti	10
2.1.2 Uredbe	9	2.4.2 Delegiranje ovlasti	10
2.1.3 Savezi	9	2.4.3 Pravedno korištenje svećeničke ovlasti	10
2.2 Svrha Crkve.	9	2.4.4 Predsjedavajuća vijeća	10
2.3 Svećeništvo i obitelj.	9	2.4.5 Veličanje svećeničkih poziva	10

2. Načela svećeništva

Svećeništvo je moć i ovlast od Boga. Uvijek je postojalo i nastavit će postojati bez svršetka (vidi Alma 13:7–8; NiS 84:17–18). Kroz svećeništvo, Bog je stvorio i upravlja nebesima i zemljom. Kroz tu moć on uzvisuje svoju poslušnu djecu, ostvarujući »besmrtnost i život vječni za čovjeka« (Mojsije 1:39; vidi i NiS 84:35–38).

U ovozemaljskom životu, svećeništvo je moć i ovlast koju Bog daje čovjeku da djeluje u svemu potrebnom za spasenje Božje djece. Blagoslovi svećeništva dostupni su svima koji prime evanđelje.

Važni odlomci u Svetim pismima o svećeništvu koje bi vođe trebali podučavati uključuju Almu 13 i Nauk i saveze 13, 20, 84, 107, 121, i 124.

2.1 Svećenička ovlast

Svećeništvo je podijeljeno na dva dijela: Aronovo svećeništvo i Melkisedekovo svećeništvo.

Aronovo je svećeništvo niže svećeništvo i ono je »dopuna... Melkisedekova svećeništva« (vidi NiS 107:13–14). Naziva se Aronovo svećeništvo jer je podijeljeno Mojsijevom bratu Aronu i Aronovim sinovima.

Aronovo svećeništvo uključuje ključeve posluživanja anđeoskog, evanđelja obraćenja i krštenja uranjanjem za otpust grijeha (vidi NiS 13:1; 84:26–27; 107:20). Oni koji obnašaju Aronovo svećeništvo mogu biti ovlašteni posluživati »vanjske uredbe« krštenja i sakramenta (vidi NiS 107:14). Biskup je predsjednik Aronovog svećeništva u odjelu. Kao dio te odgovornosti, on djeluje u vremenitim poslovima poput socijalne skrbi i financija u odjelu (vidi NiS 107:68).

Melkisedekovo je svećeništvo više ili veće svećeništvo. Prisutno je i funkcionalno gdje god se Crkva Isusa Krista nalazi na zemlji u svojoj punini. Prvo se zvalo »*Sveto Svećeništvo po redu Sina Božjega*. No, iz poštovanja i počasti prema imenu Najvišega Bića, da bi se izbjeglo prečesto ponavljanje imena njegova, oni, crkva drevnih dana, prozvaše to svećeništvo po Melkisedeku, to jest Melkisedekovo svećeništvo« (NiS 107:3–4). Melkisedek je bio »veliki svećenik« (NiS 107:2) koji je živio u vrijeme Abrahama.

Kroz ovlast Melkisedekovog svećeništva, crkveni vođe vode Crkvu, upravljaju propovijedanjem evanđelja širom svijeta i provode cjelokupno duhovno djelo Crkve (vidi NiS 84:19–22; 107:18).

Predsjednik Crkve predsjedavajući je veliki svećenik Melkisedekovog svećeništva.

Kada muškarac primi Melkisedekovo svećeništvo, on sklapa savez da će biti vjeran, veličati svoje pozive i živjeti prema svakoj riječi Božjoj i njegovih sluga (vidi NiS 84:33–44).

2.1.1 Ključevi svećeništva

Ključevi su svećeništva ovlast koju je Bog dao svećeničkim vođama da vode, nadziru i upravljaju korištenje njegovog svećeništva na zemlji. Korištenjem svećeničke ovlasti u Crkvi upravljaju oni koji drže ključeve svećeništva (vidi NiS 65:2; 81:2; 124:123). Oni koji drže ključeve svećeništva imaju pravo predsjedati Crkvom i usmjeravati je unutar područja ovlasti.

Isus Krist drži sve ključeve svećeništva koji se odnose na njegovu Crkvu. Podijelio je svim svojim apostolima sve ključeve koji se odnose na kraljevstvo Božje na zemlji. Stariji živući apostol, predsjednik Crkve, jedina je osoba na zemlji ovlaštena koristiti sve ključeve svećeništva (vidi NiS 43:1–4; 81:2; 107:64–67, 91–92; 132:7).

Zborovi sedamdesetorice djeluju po zaduženju i po delegiranoj ovlasti od Prvog predsjedništva i Zbora dvanaestorice apostola. Predsjednici područja zaduženi su djelovati u područjima po ovlaštenju Prvog predsjedništva i Dvanaestorice. Članovi predsjedništva Sedamdesetorice odjeljuju se i dani su im ključevi da predsjedaju Zborovima sedamdesetorice.

Predsjednik Crkve povjerava ključeve svećeništva drugim svećeničkim vođama kako bi oni predsjedavali u svojim područjima odgovornosti. Ključevi svećeništva dani su predsjednicima hramova, misija, okola i okruga; biskupima; predsjednicima ogranaka; i predsjednicima zborova. Ta predsjedavajuća ovlast važeća je samo za dodijeljene odgovornosti i unutar zemljopisne nadležnosti poziva svakog vođe. Kada svećenički vođe budu razriješeni svog poziva, više ne obnašaju pripadajuće ključeve.

Savjetnici svećeničkih vođa ne primaju ključeve. Oni su odijeljeni i djeluju u svojim pozivima po zaduženju i delegiranoj ovlasti.

Sve pomoćne organizacije odjela i okola djeluju pod vodstvom biskupa ili predsjednika okruga koji drže ključeve predsjedavanja. Predsjednici pomoćnih organizacija i njihovi savjetnici ne

primaju ključeve. Oni primaju delegiranu ovlast da djeluju u svojim pozivima.

2.1.2 Uredbe

Svećenička ovlast potrebna je za obavljanje uredbi evanđelja. Uredba je sveti fizički čin sa simboličnim značenjem, poput krštenja, potvrde ili sakramenta. Svaka uredba otvara vrata bogatim duhovnim blagoslovima. Simbolika pomaže sudionicima da upamte Očevu ljubav, Sinovo pomirenje i utjecaj Duha Svetoga.

Uredbe su oduvijek bile dio evanđelja Isusa Krista. Krštenje je, na primjer, bilo uspostavljeno u doba Adama i Eve i danas se prakticira se u Gospodnjoj Crkvi. Članovi Crkve primili su zapovijed da se često okupljaju kako bi blagovali od sakramenta da se uvijek sjećaju Spasitelja i da obnove saveze i blagoslove krštenja (vidi Moroni 6:6; NiS 59:8–9).

Neke su uredbe potrebne za uzvišenje u celestijalno kraljevstvo za sve uračunljive osobe. One uključuju krštenje, potvrdu, zaređenje u Melkisedekovo svećeništvo (za muškarce), hramsko podarivanje i hramsko pečaćenje. Živuci članovi Crkve sami primaju te uredbe spasenja i uzvišenja. Preminule osobe mogu ih primiti zastupnički. Zastupničke uredbe postaju važeće samo kada ih preminula osoba za koju su uredbe obavljene prihvati u svijetu duhova i pridržava se pripadajućih saveza.

Za detaljne informacije o obavljanju uredbi i primanju potrebnih odobrenja, vidi 20. poglavlje.

2.1.3 Savezi

Sve uredbe potrebne za spasenje i uzvišenje idu uz savez s Bogom. Savez je sveto i trajno obećanje između Boga i njegove djece. Bog postavlja uvjete saveza, a njegova djeca prihvaćaju da se slažu s tim uvjetima. Bog obećava blagoslove koji su uvjetovani vjernošću osobe u ispunjavanju saveza.

Kako članovi Crkve poštuju i obdržavaju svoje saveze, uvelike su blagoslovljeni u ovozemaljskom životu i postaju podobni za uzvišenje (vidi Izlazak 19:3–5; Suci 2:1; 3. Nefi 20:25–27; Moroni 10:33; NiS 42:78; 97:8).

Kako bi pripremili pojedinca za sudjelovanje u uredbi, roditelji, ostali članovi obitelji, svećenički vođe i vođe pomoćnih organizacija, i učitelji brinu se da ta osoba razumije saveze koje će on ili ona sklopiti (vidi Mosija 18:8–11). Nakon uredbi, pomažu njemu ili njoj obdržavati te saveze (vidi Mosija 18:23–26).

2.2 Svrha Crkve

Crkva Isusa Krista svetaca posljednjih dana organizirana je od Boga kako bi pomogla u njegovom djelu da donese spasenje i uzvišenje njegovoj djeci. Crkva poziva sve: »Dođite Kristu i budite savršeni u njemu« (Moroni 10:32; vidi i NiS 20:59). Poziv da dođemo Kristu odnosi se na sve koji su živjeli ili koji će ikada živjeti na zemlji.

Kada pojedinci prime uredbe krštenja i potvrde, postaju članovi Crkve. Crkva ih podržava i njihove obitelji služe kao »zaklon pred olujom« svjetovnih utjecaja i opačine (NiS 115:6). Crkva pruža prilike za služenje, blagoslov i osobni rast. Programi i aktivnosti Crkve podržavaju i jačaju pojedince i obitelji.

U ispunjenju svoje svrhe da pomogne pojedincima i obiteljima osposobiti se za uzvišenje, Crkva se usredotočuje na božanski propisane odgovornosti. One se sastoje od pomaganja članovima da žive evanđelje Isusa Krista, okupljanje Izraela kroz misionarski rad, skrb za siromašne i one kojima je potrebna pomoć, te omogućavanje spasenja mrtvih gradeći hramove i obavljajući zastupničke uredbe.

2.3 Svećeništvo i obitelj

Svaki muž i otac u Crkvi treba težiti da bude dostojan obnašati Melkisedekovo svećeništvo. Sa svojom ženom kao s jednakom partnericom, on predsjedava u pravednosti i ljubavi, služeći kao duhovni vođa obitelji. On vodi obitelj u redovitoj molitvi, proučavanju Svetih pisama i kućnoj obiteljskoj večeri. On radi sa svojom ženom da produče svoju djecu i pomognu im pripremiti se kako bi primili uredbe spasenja (vidi NiS 68:25–28). Daje svećeničke blagoslove za usmjerenje, iscjeljenje i utjehu.

Mnogi članovi u svojim domovima nemaju dostojne obnašatelje Melkisedekovog svećeništva. Vođe Crkve trebaju obratiti posebnu pažnju da vole i podržavaju te članove kroz nadahnutu, brižnu skrb, uključujući kućno učiteljstvo i posjetiteljstvo.

2.4 Korištenje svećeničke ovlasti

2.4.1 Primanje ovlasti

Za informacije o zaređenju braće u svećeničke službe, vidi 20.7. Za informacije o postupku pozivanja, podržavanja i odjeljivanja članova da služe u crkvenim pozivima, vidi 19. poglavlje.

2.4.2 Delegiranje ovlasti

Svećenički vođe mogu delegirati ovlasti zadužujući druge da im pomognu u ispunjenju poziva. Za informacije o delegiranju, vidi 3.3.4.

2.4.3 Pravedno korištenje svećeničke ovlasti

Svećeništvo se treba koristiti za blagoslov života drugih. Učinkoviti svećenički vođe predsjedavaju s ljubavlju i dobrotom. Oni ne pokušavaju nametnuti svoju volju drugima. Umjesto toga, savjetuju se s drugima i pokušavaju doći do konsenzusa kroz objavu. Gospodin je rekao da se moć svećeništva ne može koristiti osim u pravednosti (vidi NiS 121:36). Svećeništvo se ispravno koristi uvjeravanjem, velikodušnošću, plemenitošću, blagošću, ljubavlju nehinjenom i dobrotom (vidi NiS 121:36, 41–42). Ako čovjek pokuša zloupotrijebiti svećeničku moć, »nebesa se povlače, Duh se Gospodnji žalosti, a kad se on povuče, Amen je tad svećeništvu ili vlasti toga čovjeka« (NiS 121:37).

2.4.4 Predsjedavajuća vijeća

Vijeća omogućuju da se vođe okupe u jedinstvu i vjeri kako bi zajednički tražili Gospodnju volju. Vijeća također pružaju priliku za koordinaciju rada zborova i pomoćnih organizacija. Primjeri predsjedavajućih vijeća na lokalnoj razini predsjedništva su okola, biskupstva i izvršni svećenički odbori. Za informacije o tome kako vijeća djeluju, vidi 4.1.

2.4.5 Veličanje svećeničkih poziva

Obnašatelji svećeništva veličaju svoje pozive dok služe u svojim domovima i drugim svecima te dok svjesno ispunjavaju dodijeljene im odgovornosti. Gospod je savjetovao: »Nek... svatko upozna dužnost svoju, i nek djeluje u službi na koju je postavljen sa svom pomnjom« (NiS 107:99). Obnašatelji svećeništva veličaju svoje pozive dok marljivo služe, podučavaju vjerom i svjedočanstvom, te podižu, jačaju i njeguju uvjerenja pravednosti u životima onih za koje su odgovorni.

3. Vodstvo u Crkvi Isusa Krista

3.1 Spasiteljev način vođenja	12	3.3.3 Pripremite druge da budu vođe i učitelji	13
3.2 Načela evanđeoskog vodstva	12	3.3.4 Delegirajte odgovornosti i osigurajte odgovornost	13
3.2.1 Pripremite se duhovno	12	3.3.5 Upozorite na grijeh, ali volite grešnika	13
3.2.2 Sudjelujte na vijećima	12	3.3.6 Potaknite pobožnost	13
3.2.3 Služite drugima	12	3.3.7 Pripremite pisani dnevni red za sastanke	14
3.2.4 Podučavajte evanđelje Isusa Krista	12	3.3.8 Planirajte s ciljem	14
3.2.5 Služite u svećeničkoj ili pomoćnoj organizaciji	12	3.3.9 Koristite crkvene resurse da naučite dužnosti	14
3.3 Dodatne upute za vođe	13	3.4 Ciljevi vodstva	14
3.3.1 Predstavljajte Gospodina i njegovu Crkvu	13		
3.3.2 Gradite jedinstvo i sklad	13		

3. Vodstvo u Crkvi Isusa Krista

3.1 Spasiteljev način vođenja

Svi crkveni vođe pozvani su pomoći drugim ljudima da postanu »prav[i] sljedbeni[ci]... Isusa Krista« (Moroni 7:48). Kako bi to učinili, vođe prvo nastoje biti vjerni Spasiteljevi sljedbenici, živeći svaki dan kako bi se mogli vratiti živjeti u Božjoj nazočnosti. Zatim mogu pomoći drugima da razvijaju snažna svjedočanstva i približe se Nebeskom Ocu i Isusu Kristu. Crkveni programi i aktivnosti pomažu u ostvarenju tih ciljeva.

Vođe mogu najbolje podučavati druge kako da budu »prav[i] sljedbeni[ci]« pomoću osobnog primjera. Taj uzorak – biti vjeran sljedbenik kako bismo pomogli drugima da postanu vjerni sljedbenici – cilj je svakog poziva u Crkvi.

Kada vođe služe prema tom uzorku, pomažu članovima Crkve da žele biti dostojni hramskog braka i blagoslova vječne obitelji.

3.2 Načela evanđeoskog vodstva

3.2.1 Pripremite se duhovno

Spasitelj je zapovjedio Petru: »Kad se jedanput vratiš k meni, učvrsti svoju braću!« (Luka 22:32). Kada se vođe obrate i duhovno rastu, mogu pomoći drugima da se obrate i duhovno rastu.

Vođe se pripremaju duhovno dok obdržavaju zapovijedi, proučavaju Sveta pisma i učenja proroka posljednjih dana, mole, poste i ponizuju se pred Gospodinom. Uz tu pripremu, oni mogu primiti nadahnuće da ih vodi u njihovim osobnim životima, obiteljskim odgovornostima i pozivima.

3.2.2 Sudjelujte na vijećima

U vijećima, vođe se sastaju pod vodstvom predsjedavajućih službenika da razgovaraju o tome kako da pomognu pojedincima i obiteljima. Vođeni Duhom Svetim, oni surađuju kako bi utvrdili učinkovite načine da služe članovima svojih organizacija. Neki su primjeri vijeća u Crkvi vijeće odjela, vijeće okola, biskupstva, predsjedništva zborova i pomoćnih organizacija. Za vodstvo o sudjelovanju u vijećima, vidi 4. poglavlje.

3.2.3 Služite drugima

Poput Spasitelja, vođe nastoje služiti pojedincima i obiteljima, kako duhovno, tako i vremenito.

Oni se brinu o svakoj osobi, ne samo o upravljanju organizacijom. Posežu prema novim članovima, manje aktivnim članovima, i onima koji su možda usamljeni ili im je potrebna utjeha.

Svrha je služenja pomoći drugima da postanu pravi sljedbenici Isusa Krista. Služenje drugima uključuje:

- pamćenje njihovih imena i upoznavanje s njima (vidi Moroni 6:4);
- voljeti ih bez osuđivanja (vidi Ivan 13:34–35);
- čuvanje i jačanje njihove vjere »jedan po jedan«, kao što je Spasitelj činio (3. Nefi 11:15; 17:21);
- uspostavljanje iskrenog prijateljstva s njima i posjećivanje u njihovim domovima i na drugim mjestima (vidi NiS 20:47).

3.2.4 Podučavajte evanđelje Isusa Krista

Svi su vođe učitelji. Učinkovito podučavanje nadahnjuje ljude da jačaju svoj odnos s Bogom i žive prema evanđeoskim načelima.

Najsnažnije podučavanje vođa proizlazi iz njihovog osobnog primjera. Vođe također podučavaju dijeleći svoja svjedočanstva i vodeći rasprave utemeljene na nauku tijekom sastanaka, vodstva, razreda i aktivnosti. Podučavaju iz Svetih pisama i riječi proroka posljednjih dana. Oni znaju da »propovijedanje riječi [ima]... snažniji učinak... negoli mač, ili bilo što« (Alma 31:5).

Osim što sami podučavaju evanđelje, svećenički vođe i vođe pomoćnih organizacija odgovorni su za kvalitetu učenja i podučavanja u svojim organizacijama. Oni se brinu da je podučavanje u njihovim razredima značajno, nadahnjujuće i u skladu s naukom.

Za dodatne smjernice o podučavanju evanđelja i nadgledanju nastojanja da se unaprijedi učenje i podučavanje, vidi 5.5.

3.2.5 Služite u svećeničkoj ili pomoćnoj organizaciji

Vođe su najučinkovitiji u svojim nastojanjima da ojačaju druge kada slijede uspostavljene crkvene smjernice. Smjernice za služenje u svećeničkim i pomoćnim organizacijama nalaze se u poglavljima 7–12.

3.3 Dodatne upute za vođe

3.3.1 Predstavljajte Gospodina i njegovu Crkvu

Budući da je crkvene vođe pozvao Gospodin kroz svoje imenovane sluge, oni predstavljaju njega i njegovu Crkvu. Kao Spasiteljvi predstavnici, vođe se ugledaju u njega za primjer. Reкао je: »Kakvi, dakle, ljudi morate biti? Zaista, kažem vam, onakvi kao što sam ja« (3. Nefi 27:27).

3.3.2 Gradite jedinstvo i sklad

Gospod je rekao: »Jedno budite, a ne budete li jedno, niste moji« (NiS 38:27). Predsjedavajući službenici potiču jedinstvo tražeći savjet od muškaraca i žena koji služe s njima. Članovi predsjedništva i vijeća pomažu uspostaviti jedinstvo dijeleći svoje najiskrenije mišljenje i ideje, komunicirajući jasno i slušajući jedno drugo.

Kada vođe crkvenih organizacija slijede svoje svećeničke vođe i kada su članovi predsjedništva i vijeća ujedinjeni, mogu primiti vodstvo od Duha Svetoga i voditi u skladu s Božjom voljom.

3.3.3 Pripremite druge da budu vođe i učitelji

U nekim odjelima, vođe se redovito uzdaju u male grupe ljudi da služe u svećeničkim i pomoćnim organizacijama. To može preopteretiti nekolicinu vjernih, i također može lišiti druge iskustava koja bi im mogla pomoći da uče i napreduju. Učinkoviti vođe daju svim članovima prilike da služe.

Dok predsjedavajući službenici uz molitvu razmišljaju o članovima da upotpune položaje za vodstvo i podučavanje, trebaju upamtiti da će Gospod osposobiti one koje pozove. Članovi ne trebaju biti iznimnoiskusni prije služenja kao učitelji ili vođe. Oni mogu učiti iz iskustva, koristeći vjeru i marljivim radom, i primanjem uputstava i podrške od svojih vođa.

Predsjedavajući službenici traže načine da daju prilike za služenjem novim članovima, članovima koji se vraćaju u crkvenu aktivnost te mladim samcima. Novi članovi i oni koji su se nedavno vratili ushićeni su po pitanju obnovljenog evanđelja i često su spremni za prilike da služe drugima i uče o Crkvi. Mladi samci trebaju prilike da doprinesu Gospodnjem djelu i duhovno napreduju.

Za informacije o preporučivanju članova da služe u crkvenim pozivima, vidi 19.1.1 i 19.1.2.

3.3.4 Delegirajte odgovornosti i osigurajte odgovornost

Pojedini vođe ne mogu i ne trebaju činiti sve sami. Vođe koji pokušavaju učiniti previše će »se iscrpsti« (Izlazak 18:18), kao i ljudi kojima služe. Vođe trebaju delegirati prilike za služenje drugima, poput savjetnika, zapisničara i članova vijeća ili odbora.

Delegiranje uključuje više od davanja zaduženja nekome. Uključuje sljedeće elemente:

- objašnjavanje svrhe zaduženja i predlaganje načina na koje se može izvršiti, navodeći kada treba biti dovršeno. Zadužena osoba treba razumjeti i prihvatiti odgovornost da obavi zaduženje i izvijesti o njemu.
- Vođenje pisanog zapisa o zaduženjima i povremena kontrola napretka.
- poštivanje nastojanja zadužene osobe da razvije planove i ispuni zaduženje. Vođe pružaju ohrabrenje i pomoć prema potrebi.
- traženje osobe da izvijesti o zaduženju. Nakon primanja izvješća, vođa prihvaća najbolja nastojanja osobe i iskazuje zahvalnost za dobre stvari koje je osoba obavila.

3.3.5 Upozorite na grijeh, ali volite grešnika

Vođe trebaju biti strogi i nepopustljivi u svom upozoravanju protiv grešnog ponašanja, ali i milostivi i ljubazni prema onima koji griješe. Oni se odnose prema drugima onako kako bi to činio Spasitelj. To pomaže članovima da osjećaju Gospodnju ljubav dok primjenjuju pomirenje u svojim životima.

3.3.6 Potaknite pobožnost

Pobožnost je miran stav štovanja i poštovanja prema Bogu. Vodi ka evanđeoskom učenju i osobnoj objavi. Prava pobožnost dolazi iz nutrine svakog pojedinca.

Vođe mogu pomoći njegovati pobožnu atmosferu na crkvenim okupljanjima. Na sakramentalnim sastancima, saborima okola i sličnim sastancima vođe postavljaju primjer pobožnosti dok sjede za govornicom. Vođe također potiču pobožnost organizirajući bogoštovnu glazbu i nadahnjujuće govore. Učitelji mogu potaknuti pobožnost u učionicama pripremajući nadahnjujuće lekcije, unaprijed uređujući učionice, koristeći primjerene slike i glazbu i pozdravljajući članove razreda na miroljubiv i ljubazan način. Bogoštovlja i crkveni razredi bolji su kada svi u odjelu nastoje biti pobožni.

3.3.7 Pripremite pisani dnevni red za sastanke

Pisani dnevni red može služiti kao vodič za vođe dok razgovaraju o načinima služenja. Ako se dnevni red podijeli prije sastanka vijeća ili planiranja, vođe će biti bolje pripremljeni za raspravu. Smjernice za pripremu dnevnog reda za različite sastanke nalaze se u 4. poglavlju te od 7–12. poglavlja.

3.3.8 Planirajte s ciljem

Vođe planiraju aktivnosti, lekcije i druge napore da blagoslove živote članove odjela. Oni uvijek planiraju imajući svrhu na umu kako bi njihovi naponi koristili onima koji služe. Pri planiranju aktivnosti, vođe slijede načela opisana u 13.1 i 13.2. Pri planiranju obuke i podučavanja evanđelja, slijede načela opisana u 5.5.

Vođe također rade dugoročne planove za svoje organizacije. To uključuje vođenje godišnjeg kalendara, postavljanje ciljeva i povremena procjena napretka u postizanju tih ciljeva.

Uz pomoć tajnika, vođe vode pisani zapis svojih planova i prate napredak izvršavanja zaduženja. Nakon provođenja svojih planova, procjenjuju koliko su dobro planovi ispunili svoje ciljeve. Ta procjena pomaže u budućem planiranju.

3.3.9 Koristite crkvene resurse u učenju dužnosti

Vođe koriste sljedeće resurse da im pomognu učiti i ispuniti njihove dužnosti:

- Ovaj priručnik. Predsjedništva okola i biskupstva trebaju se upoznati s ovim priručnikom u cijelosti. Ostali vođe trebaju se upoznati s poglavljima 1–6, poglavljima o njihovim organizacijama i bilo kojom drugom informacijom koja se odnosi na njihove odgovornosti. Priručnik podučava načela i prakse koje im mogu pomoći da učinkovito služe.
- Izvješća. Zapisničari i tajnici daju vođama izvješća koja pokazuju napredak pojedinaca i grupa. Te informacije pomažu vođama razumjeti koje osobe i organizacije trebaju njihovu posebnu pažnju.
- Upute lokalnih vođa. Ubrzo nakon što su podržani, svaki novi vođa treba primiti upute o svom pozivu. Vođe koji daju upute nastavljaju pružati poduku i podršku na sastancima vodstva i osobnom komunikacijom.

- Crkveni materijali za obuku. Ovi su materijali dostupni putem interneta u dijelu *Serving in the Church* [Služenje u Crkvi] na LDS.org, od sjedišta Crkve ili od zaduženog administrativnog ureda.
- Crkveni časopisi i ostala crkvena izdanja.

3.4 Ciljevi vodstva

Prvo predsjedništvo i Zbor dvanaestorice apostola odredili su sljedeće ciljeve koje bi vodstvo trebalo imati na umu dok veličaju svoje pozive.

Vođe potiču svakog člana da primi sve osnovne svećeničke uredbe, obdržava saveze vezane uz njih te da se osposobi za uzvišenje i vječni život. Crkveni vođe usmjeravaju napore svećeničkih zborova, pomoćnih organizacija te vijeća okola i odjela kako bi pomogli u ostvarivanju sljedećih rezultata.

Obitelji: Podučavajte o važnosti doma i obitelji kao osnovne organizacijske jedinice Crkve. Naglasite mjesto višeg svećeništva u pomaganju pojedincima i obiteljima da se osposobe za uzvišenje (vidi NiS 84:19–22). Potaknite svakog člana obitelji – roditelje i djecu – da proučavaju Sveta pisma, redovito se mole i žive prema evanđelju Isusa Krista.

Odrasli: Potaknite svaku odraslu osobu da bude dostojna primiti hramske uredbe. Podučite sve odrasle osobe da pronađu imena svojih predaka i za njih izvrše zastupničke hramske uredbe.

Mladi: Pomozite svakom mladiću da primi Melkisedekovo svećeništvo i hramske uredbe, te da bude dostojan služiti cjelodnevnu misiju. Pomozite svakoj djevojci u pripremi da bude dostojna sklopiti i obdržavati svete saveze te primiti uredbe hrama. Jačajte mlade putem sudjelovanja u sadržajnim aktivnostima.

Svi članovi: Pomozite vođama svećeništva i pomoćnih organizacija, vijećima odjela, misionarima odjela i cjelodnevnim misionarima te članovima da zajedno rade u skladnom naporu na spašavanju pojedinaca, jačanju obitelji i crkvenih jedinica, povećanju svećeničke aktivnosti i sabiranju Izraela putem obraćenja, zadržavanja i aktiviranja. Podučavajte članove da skrbe za sebe i svoju obitelj i da pomognu siromašnima i onima kojima je potrebna pomoć na Gospodinov način.

4. Vijeće odjela

4.1 Vijeća u Crkvi	16	4.6 Sastanci vijeća odjela	17
4.2 Biskupstvo.....	16	4.6.1 Vodeća načela	17
4.3 Izvršni svećenički odbor	16	4.6.2 Primjer dnevnog reda	18
4.4 Vijeće odjela	16	4.6.3 Poduzimanje pothvata	18
4.5 Djelo vijeća odjela	16	4.6.4 Odgovornosti zapisničara odjela.....	18
4.5.1 Pomoći svakom pojedincu da napreduje	16	4.6.5 Odgovornosti izvršnog tajnika	19
4.5.2 Pomoći ojačati odjel.....	17		

4. Vijeće odjela

4.1 Vijeća u Crkvi

Gospodnjom Crkvom upravlja se putem vijeća na općoj razini, na razini područja, okola i odjela. Ta su vijeća temelj crkvenog reda.

Pod ključevima svećeničkog vodstva na svakoj razini, vođe se savjetuju zajedno na korist pojedinaca i obitelji. Članovi vijeća također planiraju djelo Crkve koje se odnosi na njihova zaduženja. Učinkovita vijeća pozivaju potpuno sudjelovanje članova vijeća i ujedinjuju njihova nastojanja u zadovoljenju pojedinačnih, obiteljskih i organizacijskih potreba.

Kao predsjedavajući veliki svećenik odjela, biskup predsjedava u tri povezana vijeća: biskupstvo, izvršni svećenički odbor i vijeće odjela. Ovo poglavlje objašnjava svako od navedenih vijeća.

4.2 Biskupstvo

Biskupstvo ima odgovornost za sve članove, organizacije i aktivnosti odjela. Biskupstvo se obično sastaje barem jednom tjedno. Zapisničar odjela i izvršni tajnik odjela prisustvuju vijeću. Za predložene stavke dnevnog reda, vidi 18.2.6.

Biskupove su odluke informiranije i bolje se provode kada se donesu nakon rasprave s njegovim savjetnicima i, kada je to primjereno, s vijećem odjela. U tim raspravama biskup ne dijeli povjerljive informacije.

4.3 Izvršni svećenički odbor

Izvršni svećenički odbor sastoji se od biskupstva, zapisničara odjela, izvršnog tajnika odjela, vođe grupe velikih svećenika, predsjednika zbora starješina, vođe misije u odjelu i predsjednika Mladića.

Sastaje se redovito radi razmatranja pitanja svećeništva. Obično ne razmatra pitanja o kojima će se raspravljati na vijeću odjela. Međutim, može biti korisno da pregleda neka pitanja koja će biti na dnevnom redu vijeća odjela. Kako bi se olakšao dolazak, izvršni svećenički odbor može se sastati neposredno prije sastanka vijeća odjela.

Prema potrebi, biskup može pozvati predsjednicu Potpornog društva da dođe na neke sastanke izvršnog svećeničkog odbora radi rasprave o povjerljivim pitanjima socijalne skrbi

ili koordinaciju zaduženja za kućno učiteljstvo i posjetiteljstvo.

4.4 Vijeće odjela

Vijeće odjela sastoji se od biskupstva, zapisničara odjela, izvršnog tajnika odjela, vođe grupe velikih svećenika, predsjednika zbora starješina, vođe misije u odjelu te predsjednika i predsjednica Potpornog društva, Mladića, Djevojaka, Male škole i Nedjeljne škole.

Članovi vijeća odjela nastoje pomoći pojedincima da izgrade svoja svjedočanstva, prime uredbe spasenja, obdržavaju saveze i postanu posvećeni sljedbenici Isusa Krista (vidi Moroni 6:4–5). Svi članovi vijeća odjela imaju opću odgovornost za dobrobit članova odjela. Svećenički vođe i vođe pomoćnih organizacija također imaju određenu odgovornost da paze i jačaju svakog člana svoje organizacije.

Obično, vijeće odjela razmatra samo pitanja koja će (1) imati koristi od koordinacije između organizacija, (2) pogodovati iz rasprave i ujedinjenih nastojanja vijeća, ili koja (3) se odnose na opći interes odjela u cjelini. Većinu pitanja koja se odnose na svećeničke ili pomoćne organizacije trebaju raspraviti vođe tih organizacija, a ne cijelo vijeće odjela. Uz to, pojedinačni članovi vijeća odjela mogu razgovarati o osjetljivim ili povjerljivim pitanjima nasamo s biskupom.

4.5 Djelo vijeća odjela

4.5.1 Pomoći svakom pojedincu da napreduje

Članovi vijeća odjela obavljaju većinu svog posla izvan sastanaka vijeća odjela. Oni rade sa svojim savjetnicima i kućnim učiteljima, kućnim posjetiteljicama i drugima u posezanju i služenju osobama u svojim organizacijama i drugima kojima je potrebna pomoć.

Članovi vijeća odjela nastoje biti obaviješteni o potrebama, dobrobiti i duhovnom napretku članova u svojim organizacijama. Također su obaviješteni o članovima koji se suočavaju s posebnim izazovima ili promjenama. Te im informacije omogućuju da jačaju one kojima je njihova pomoć najpotrebnija. U isto vrijeme, poštuju pojedinačnu i obiteljsku privatnost. Samo se biskup bavi pitanjima osobne dostojnosti.

Sljedeći resursi mogu pomoći članovima vijeća odjela da budu svjesni napretka članova i istraživača:

1. Izvješća o sudjelovanju članova, poput tromjesečnog izvješća odjela. Ta izvješća priprema zapisničar odjela. Ona daju informacije o aktivnosti u Crkvi, statusu uredbi i trendovima pojedinaca, dobnih skupina i cijelog odjela. U odjelima koji koriste crkveni softver za vođenje zapisa, zapisničar također može dati druga izvješća koja sadrže korisne informacije.
2. Izvješća kućnih učitelja i posjetiteljica.
3. Obrazac Napredak novih i reaktiviranih članova. Članovi vijeća odjela koriste ovaj obrazac za planiranje posebnih načina podučavanja i jačanja novih članova od trenutka njihovog krštenja i potvrde do primanja hramskog podarivanja. Članovi vijeća odjela također mogu koristiti ovaj obrazac da planiraju kako pomoći manje aktivnim članovima da se pripreme primiti uredbu koje su primjerene njihovoj dobi, uključujući hramske uredbu.
4. Izvješće o napretku. Cjelodnevni misionari koriste ovaj obrazac da bilježe napredak svakog istraživača. Misionari dijele ove informacije s vođom misije u odjelu, koji ih dijeli s vijećem odjela.

4.5.2 Pomoći ojačati odjel

Članovi vijeća odjela surađuju kako bi izgradili duhovnu snagu i jedinstvo u odjelu. Vijeće odjela također nadgleda planiranje aktivnosti u odjelu. Aktivnosti treba planirati za ispunjavanje ciljeva usredotočenih na evanđelje. Za više informacija o aktivnostima, vidi 13. poglavlje.

4.6 Sastanci vijeća odjela

Vijeće odjela sastaje se redovito (barem jednom mjesečno). Sastanak obično traje od 60 do 90 minuta.

Biskup predsjedava sastankom. Ukoliko je odsutan, može zadužiti savjetnika da predsjedava. Međutim, glavne odluke se ne donose u odsustvu biskupa.

Prema preporuci vođe misije u odjelu, biskup može povremeno pozvati cjelodnevne misionare da se sastanu s vijećem odjela.

4.6.1 Vodeća načela

Svećenički vođe i vođe pomoćnih organizacija pohađaju sastanke vijeća odjela u dva svojstva: (1) kao članovi vijeća odjela koji pomažu biskupu

da se dotakne potreba i problema u odjelu te pronađe rješenja i (2) kao predstavnici svojih organizacija. Te vođe traže vodstvo Duha Svetoga kada se ujedine u ljubavi i brizi za osobe kojima služe.

Sastanci vijeća odjela trebaju biti usredotočeni na pitanja koja će ojačati pojedince i obitelji. Vijeće koristi minimalno vrijeme za slaganje rasporeda, planiranje aktivnosti i druge administrativne poslove.

Tijekom sastanka, biskup objašnjava svako pitanje koje se razmatra, ali obično ne odlučuje kako ga riješiti dok ne sasluša raspravu. Potiče raspravu ne dominirajući njome. Postavlja pitanja i može zamoliti određene članove vijeća za njihove prijedloge. Pažljivo sluša prije donošenja odluke. Te rasprave trebaju usvojiti duh nadahnuća.

Članovi vijeća potiču se da govore iskreno, iz svog osobnog iskustva kao i s položaja vođe svoje organizacije. I muškarci i žene trebaju osjećati da se njihovi komentari cijene kao komentari ravnopravnih sudionika. Biskup traži doprinos vođa Potpornog društva, Djevojaka i Male škole u svim pitanjima koja razmatra vijeće odjela. Gledište žena ponekad se razlikuje od gledišta muškaraca i dodaje važnu perspektivu za razumijevanje i odgovaranje na potrebe članova.

Nakon otvorene rasprave, biskup može donijeti odluku ili može pričekati da dodatno raspravi pitanje sa svojim savjetnicima. Nakon što donese odluku, članovi vijeća trebaju je podržati u duhu jedinstva i sklada.

Ako članovi vijeća imaju sumnji o važnim odlukama, biskup može pričekati drugi sastanak vijeća da dodatno razmotri pitanje i zatraži duhovnu potvrdu i jedinstvo.

Članovi vijeća moraju čuvati povjerljivost bilo koje privatne ili osjetljive informacije o članovima, obiteljima ili predmetima o kojima se raspravlja.

4.6.2 Primjer dnevnog reda

Pod biskupovim vodstvom, izvršni tajnik priprema dnevni red za sastanak vijeća odjela. Biskup poziva članove vijeća da kontaktiraju izvršnog tajnika radi stavljanja stavki na dnevni red. Izvršni tajnik također može predložiti stavke za dnevni red, uključujući one s prethodnih sastanaka o kojima je potrebno dodatno raspravljati ili pratiti napredak. On također može pripremiti kalendar za nadolazeća događanja u odjelu kako bi ga članovi vijeća mogli pregledati.

Popis stavki koje trebaju biti uključene na dnevni red nalazi se ispod. Biskup ne bi trebao razmatrati sve ove stavke na svakom sastanku.

Umjesto toga, on određuje prioritete za svaki sastanak kako bi se prvo govorilo o najvažnijim temama. Umjesto površne rasprave o previše tema, bolje je usredotočiti se na nekoliko koje će blagosloviti većinu pojedinaca i obitelji. Biskup se oslanja na nadahnuće kako bi znao koje su teme najvažnije u određenom trenutku.

1. Kratka izvješća o zaduženjima s posljednjeg sastanka.
2. Duhovna i vremenita dobrobit. Raspravite o duhovnoj i vremenitoj dobrobiti odabranih pojedinaca i obitelji. Napravite planove da im pomognete zadovoljiti njihove potrebe, uključujući i one dugoročne. Raspravite kako ojačati obitelji. Za više informacija, vidi 6.2.2.
3. Misionarski rad. Razvijte i pregledajte misijski plan odjela (vidi 5.1.8). Koristeći Izvješće o napretku, razgovarajte o kandidatima za krštenje i istraživačima koji trenutno napreduju. Biskup može zamoliti vođu misije u odjelu da vodi taj razgovor. Za više informacija, vidi 5.1.2.
4. Zadržavanje obraćenika. Pregledajte napredak svakog novog člana navedenog na obrascu Napredak novih i reaktiviranih članova. Planirajte kako ćete im pomoći da nastave napredovati (vidi 5.2.3).
5. Aktivacija. Pregledajte napredak i druženje s manje aktivnim članovima koji su navedeni na obrascu Napredak novih i reaktiviranih članova. Planirajte kako ćete im pomoći da nastave napredovati (vidi 5.3.2).
6. Hram i obiteljsko rodoslovlje. Pregledajte napredak pojedinih članova koji se pripremaju primiti hramske uredbe. Kako biskup osjeti potrebu, raspravite kako potaknuti članove da potpunije sudjeluju u hramskom djelu i djelu obiteljskog rodoslovlja. Za više informacija, vidi 5.4.2.
7. Učenje i podučavanje evanđelja. Raspravite kako unaprijediti učenje i podučavanje evanđelja u Crkvi i u domu (vidi 5.5.2).
8. Izvješća o radu zbora starješina, grupe velikih svećenika i pomoćnih organizacija. Ovaj dio sastanka treba biti kratak kako ne bi omeo glavno žarište vijeća na pojedince.
9. Slaganje kalendara i planiranje aktivnosti za zadovoljenje duhovnih, vremenitih i društvenih potreba članova odjela (vidi 13. poglavlje).
10. Trajni obrazovni fond (u područjima u kojima je program odobren). Pregledajte napredak sudionika u programu.
11. Zaključne upute od biskupstva.

4.6.3 Poduzimanje tijeka događanja

Vijeće odjela traži nadahnuće u razvoju tijeka događanja da blagoslovi živote članova. Vijeće treba biti usredotočeno na pomaganje ljudima, a ne provođenje programa.

Svećenički vođe i vođe pomoćnih organizacija koriste svoje sastanke vodstva da pregledaju odluke vijeća odjela i uključe druge vođe i učitelje u njihovoj organizaciji da ispune zaduženja vijeća. Na sličan način, vođa misije u odjelu održava misionarski koordinacijski sastanak s cjelodnevnim misionarima i misionarima odjela da izvrše odluke vijeća odjela. Taj rad u organizacijama proširenje je duha i svrhe vijeća odjela.

Kada poduzimaju tijek događanja, članovi vijeća trebaju biti pažljivi da izbjegnju preopterećenje pojedinaca i obitelji (vidi Mosija 4:27; NiS 10:4). Prvi je prioritet svakog člana njegova ili njezina obitelj. Vijeće odjela brine o primjerenoj ravnoteži između obiteljskih obveza člana i njegove ili njezine odgovornosti u Crkvi.

Članovi vijeća odjela redovito ocjenjuju svaki tijek događanja i izvješćuju o svojim zaduženjima. U većini slučajeva, napredak će zahtijevati kontinuiranu pažnju i zaduženja za praćenje napretka.

4.6.4 Odgovornosti zapisničara odjela

Zapisničar odjela vodi zapis zaduženja i odluka donesenih tijekom sastanaka vijeća odjela. On se brine da su informacije koje koristi vijeće odjela ispravne i pravovremene. On osigurava najnovije primjerke obrasca Napredak novih i reaktiviranih članova. On također pribavlja važne statističke informacije iz crkvenog softvera za vođenje zapisa. Preuzima inicijativu da obavijesti biskupstvo i članove vijeća odjela o informacijama koje nađe u tim izvorima umjesto da čeka da ga zatraže.

Druge odgovornosti zapisničara odjela navedene su u *Priručniku 1*, 13.4.2.

4.6.5 Odgovornosti izvršnog tajnika

Izvršni tajnik priprema dnevni red za sastanke vijeća odjela kako je navedeno u 4.6.2. Biskup ga također može zamoliti da mu pomogne pratiti napredak članova vijeća odjela s njihovim zaduženjima. Osim toga, biskup ga može zamoliti da nabavi izvješća od članova vijeća odjela o statusu istraživača, novih članova, članova koji se vraćaju u aktivnost i drugim pitanjima.

Izvršni tajnik može osigurati kontinuitet između vijeća odjela i izvršnog svećeničkog odbora.

Druge odgovornosti izvršnog zapisničara odjela navedene su u *Priručniku 1*, 13.4.4.

5. Djelo spasenja u odjelu i okolu

5.1 Rad članova misionara	22	5.3.4 Cjelodnevni misionari i misionari odjela	27
5.1.1 Biskup i njegovi savjetnici	22	5.3.5 Razred evanđeoskih načela	27
5.1.2 Vijeće odjela	22	5.3.6 Vođe okola	27
5.1.3 Vođa misije u odjelu	22	5.4 Hramsko djelo i djelo	
5.1.4 Misionari odjela	23	obiteljskog rodoslovlja	27
5.1.5 Misionarski koordinacijski sastanak	23	5.4.1 Biskup i njegovi savjetnici	28
5.1.6 Članovi i cjelodnevni misionari		5.4.2 Vijeće odjela	28
rade zajedno	23	5.4.3 Vođa grupe velikih svećenika	28
5.1.7 Krštenja i potvrde	23	5.4.4 Savjetnici za obiteljsko rodoslovlje	28
5.1.8 Plan misije odjela	23	5.4.5 Razredi i resursi za hram i	
5.1.9 Vođe okola	24	obiteljsko rodoslovlje	28
5.2 Zadržavanje obraćenika	24	5.4.6 Vođe okola	29
5.2.1 Potrebe novih članova	24	5.4.7 Resursi za hram i obiteljsko	
5.2.2 Biskup i njegovi savjetnici	24	rodoslovlje u okolu	29
5.2.3 Vijeće odjela	25	5.5 Podučavanje evanđelja	30
5.2.4 Svećenički vođe i vođe pomoćnih		5.5.1 Biskup i njegovi savjetnici	30
organizacija	25	5.5.2 Vijeće odjela	30
5.2.5 Kućni učitelji i posjetiteljice	25	5.5.3 Svećenički vođe i vođe pomoćnih	
5.2.6 Misionari odjela i cjelodnevni misionari	25	organizacija	30
5.2.7 Utjecaj ostalih članova odjela	25	5.5.4 Učitelji i vođe	31
5.2.8 Razred evanđeoskih načela	26	5.5.5 Predsjednik Nedjeljne škole odjela	
5.2.9 Vođe okola	26	i njegovi savjetnici	31
5.3 Aktivacija	26	5.5.6 Tiskani i internetski resursi za učenje	
5.3.1 Biskup i njegovi savjetnici	26	i podučavanje	31
5.3.2 Vijeće odjela	27	5.5.7 Tečaj o podučavanju evanđelja	31
5.3.3 Kućni učitelji i posjetiteljice	27	5.5.8 Predsjednik okola i njegovi savjetnici	31

5. Djelo spasenja u odjelu i okolu

Članovi Crkve Isusa Krista poslani su »otpočeti radom u vinogradu njegovu za spas ljudskih duša« (NiS 138:56). Ovo djelo spasenja uključuje rad članova misionara, zadržavanje obraćenika, aktivaciju manje aktivnih članova, hramsko djelo i djelo obiteljskog rodoslovlja, i podučavanje evanđelja. Biskupstvo upravlja tim djelom u odjelu, a pomažu im drugi članovi vijeća odjela.

Iako biskupstvo zadržava konačnu odgovornost u tim područjima, vođa misije u odjelu koordinira rad članova misionara, vođa grupe velikih svećenika koordinira hramsko djelo i djelo obiteljskog rodoslovlja, a predsjednik Nedjeljne škole pomaže drugim vođama odjela u poboljšanju učenja i podučavanja evanđelja. Biskup može zadužiti jednog od svojih savjetnika da koordinira zadržavanje obraćenika, a drugog da koordinira aktivaciju. Svaki svećenički vođa ili vođa pomoćnih organizacija pomaže u unaprjeđenju djela spasenja u svojoj organizaciji.

5.1 Rad članova misionara

5.1.1 Biskup i njegovi savjetnici

Biskup vodi vijeće odjela u pripremanju i provođenju misijskog plana odjela, kako je opisano u 5.1.8.

Biskup poziva i odjeljuje obnašatelja Melkisedekovog svećeništva da služi kao vođa misije u odjelu. Biskup i njegovi savjetnici mogu pozvati i odijeliti druge članove da služe kao misionari odjela.

Oni daju prioritet radu članova misionara. Redovito podučavaju nauku o misionarskom radu. Potiču članove odjela da surađuju s cjelodnevničkim misionarima da pronadu, podučavaju i krste istraživače. Postavljaju primjer pronalazeći i pripremajući pojedince i obitelji koje će misionari podučavati.

Biskup i njegovi savjetnici pomažu budućim cjelodnevničkim misionarima, uključujući sestre i parove, da se pripreme za služenje misije.

5.1.2 Vijeće odjela

Djelo članova misionara najučinkovitije je kada se članovi vijeća odjela u potpunosti uključe u misionarski rad. U zborovima i pomoćnim organizacijama, oni potiču članove da sudjeluju u misionarskom radu na sljedeće načine.

1. pronalaze i pripremaju ljude da budu podučeni;

2. pomažu misionarima kada podučavaju (ako je moguće u domovima članova);
3. druže se s istraživačima;
4. pripremaju sebe i svoju djecu da služe kao cjelodnevni misionari.

Na sastancima vijeća odjela, članovi vijeća razvijaju i pregledavaju misijski plan odjela (vidi 5.1.8). Pregledavaju kandidate za krštenje, druge istraživače i ostala pitanja iz Izvješća o napretku kojeg su pripremili cjelodnevni misionari. Planiraju pomoći svakom istraživaču da napreduje. Često nude savjet o mogućim kućnim učiteljima i posjetiteljicama za istraživače koji se pripremaju biti kršteni i potvrđeni.

Prema preporuci vođe misije u odjelu, biskup može povremeno pozvati cjelodnevne misionare da se sastanu s vijećem odjela.

5.1.3 Vođa misije u odjelu

Pod biskupovim vodstvom, vođa misije u odjelu ima sljedeće odgovornosti:

Koordinira napore odjela da pronade, podučava i krsti istraživače. Koordinira taj rad s radom cjelodnevničkih misionara i misionara odjela. Na sastancima vijeća odjela, biskup ga može zamoliti da vodi raspravu o misionarskom radu.

Vodi misionarske koordinacijske sastanke i upravlja radom misionara odjela.

Cjelodnevničkim misionarima dogovara što više prilika za podučavanje svaki tjedan.

Organizira krštenja obraćenika uz pomoć cjelodnevničkih misionara (vidi 20.3.4).

Pomaže koordinirati potvrde novih članova na sakramentalnim sastancima.

Sudjeluje s cjelodnevničkim misionarima u podučavanju i druženju s istraživačima.

Pohađa razred evanđeoskih načela, a može i podučavati razred kada ga za to zaduži biskupstvo.

Obnašatelj Melkisedekovog svećeništva može biti pozvan kao pomoćnik vođe misije u odjelu.

5.1.4 Misionari odjela

Biskupstvo i vođa misije u odjelu određuju koliko je misionara odjela potrebno u odjelu. Misionari odjela služe pod njihovim vodstvom. Obnašatelji svećeništva, sestre ili bračni parovi mogu služiti kao misionari odjela. Misionari odjela

ne moraju imati pratnju, ali ne bi trebali biti sami kada idu u kućni posjet. Muškarac i žena ne idu zajedno u posjet kao misionari odjela osim ako su muž i žena.

Misionari odjela pozivaju se na određeno vremensko razdoblje, kao što su dvije godine. Oni obično nemaju druge crkvene odgovornosti, osim zaduženja koja imaju kao kućni učitelji ili posjetiteljice, poželjno kod obitelji u kojima nisu svi članovi ili kod manje aktivnih obitelji. Oni ne nose pločicu s imenom.

Misionari odjela pronalaze i pripremaju ljude kako bi ih cjelodnevni misionari mogli podučavati. Također pomažu u druženju i podučavanju istraživača.

Misionari odjela posjećuju domove članova kako bi ih potaknuli na misionarska iskustva, zatim da razmisle o ljudima koje bi misionari mogli podučavati i pripreme ljude za poduku.

5.1.5 Misionarski koordinacijski sastanak

Vođa misije u odjelu održava misionarski koordinacijski sastanak s misionarima odjela i cjelodnevnim misionarima. Sastanak se održava redovito. Ako cjelodnevni misionari služe u nekoliko odjela, pohađaju onoliko često koliko to okolnosti dopuštaju.

Na ovom sastanku, vođa misije u odjelu koordinira rad cjelodnevnih misionara i misionara odjela. Vođa misije u odjelu također može voditi raspravu o provođenju misijskog plana odjela, dogovarati što više sastanaka misionarima za podučavanje, i dogovarati da članovi budu prisutni koliko god je to moguće kada se podučavaju istraživači.

5.1.6 Članovi i cjelodnevni misionari rade zajedno

Predsjednik misije drži ključeve za krštenje i potvrdu obraćenika. Pod njegovim vodstvom, cjelodnevni misionari imaju osnovnu odgovornost za podučavanje istraživača. Oni također vode intervju za krštenje i potvrdu za svakog kandidata i odobravaju obavljanje uredbi.

Biskup se upoznaje sa svim istraživačima i slijedi njihov napredak. Iako ne intervjuira kandidate za krštenje, sastaje se osobno s njima prije nego što se krste. Također nadgleda napore misionara odjela u pružanju prijateljstva. Vjerojatnije je da će istraživači biti kršteni i potvrđeni te ostati aktivni ako ostvare blisko prijateljstvo s članovima Crkve.

U normalnim uvjetima, parovi cjelodnevnih misionara se ne odvajaju kako bi radili s članovima

odjela. Međutim, mogu biti razdvojeni da rade s članovima kada je potrebno da pokriju veliki broj sastanaka za podučavanje. U tim situacijama, vođa misije u odjelu osigurava da oni koji rade kao suradnici cjelodnevnih misionara razumiju i prihvaćaju pravila misije. On ih podučava da nikada ne smiju ostaviti cjelodnevnog misionara bez ovlaštenog suradnika.

5.1.7 Krštenja i potvrde

Krštenja treba organizirati čim se istraživač obvezao na krštenje. Krštenja obično ne treba odgađati nakon tog datuma osim ako osoba nije spremna. Krštenja članova obitelji ne treba odgađati kako bi otac mogao primiti svećeništvo i sam obaviti krštenje.

Krštenja omogućavaju pronalaženje i ohrabivanje drugih istraživača. Obračenici trebaju biti potaknuti da pozovu svoju obitelj, drugu rodbinu i prijatelje. Crkvene vođe i misionari također mogu pozvati druge istraživače koji se podučavaju, potencijalne istraživače, te vođe i članove koji će raditi s novim članovima. Drugi članovi odjela također mogu prisustvovati.

Obračenici primaju potvrdu na sakramentalnom sastanku u odjelu u kojem borave, po mogućnosti u nedjelju nakon njihovog krštenja.

Smjernice za krštenja i potvrde, uključujući i smjernice za krštenja i potvrde osmogodišnjaka, nalaze se u 20.3.

5.1.8 Misijski plan odjela

Pod vodstvom biskupa, vijeće odjela razvija misijski plan odjela. Plan treba biti kratak i jednostavan. Treba uključiti određene ciljeve i aktivnosti da pomogne članovima svećeništva i pomoćnih organizacija u odjelu sudjelovati u radu članova misionara, zadržavanju aktivnosti i aktivaciji. Vijeće odjela koordinira misijski plan odjela s planovima cjelodnevnih misionara dodijeljenih odjelu. Sljedeći koraci mogu pomoći u ovom planiranju procesa.

1. Razmotrite potrebe i resurse odjela u radu misionara članova, zadržavanju aktivnosti i aktivaciji, uključujući i dostupnost cjelodnevnih misionara.
2. Postavite određene ciljeve za rad članova misionara, zadržavanje aktivnosti i aktivaciju koje treba ostvariti u sljedećih godinu dana.
3. Odredite kako ispuniti odluku. Vođe mogu planirati načine da podignu cjelokupnu viziju odjela i stav o misionarskom radu. Mogli bi

razviti ideje za aktivnosti da pomognu cjelodnevničkim misionarima pronaći, podučavati i krstiti više istraživača. Također mogu planirati načine da se druže i ojačaju nove članove te poboljšaju aktivaciju manje aktivnih članova.

Vijeće odjela redovito pregledava misijski plan odjela i mijenja ga po potrebi.

5.1.9 Vođe okola

Predsjednik okola i njegovi savjetnici

Predsjednik okola i njegovi savjetnici daju prioritet djelu članova misionara. Redovito podučavaju nauku o misionarskom radu i potiču članove okola da surađuju s cjelodnevničkim misionarima da pronađu, podučavaju i krste istraživače. Postavljaju primjer pronalazeći i pripremajući pojedince i obitelji koje će misionari podučavati.

U svom redovitom intervjuu sa svakim biskupom, predsjednik okola traži izvješća o napretku istraživača u biskupovom odjelu.

Predsjednik okola se redovito sastaje s predsjednikom misije kako bi koordinirali rad cjelodnevničkih misionara u okolu. Pitanja za raspravu uključuju broj i smještaj misionara, ulogu članova u misionarskom radu, pomoć misionara u nastojanjima za zadržavanje aktivnosti i aktivaciju, pomoć misionara u obučavanju lokalnih članova, te hrana, smještaj i prijevoz za misionare.

Veliki vijećnik zadužen za misionarski rad

Predsjedništvo okola zadužuje velikog vijećnika orijentiranog na misionarski rad da im pomogne u nadgledanju nastojanja okola da pronađe, podučava, krsti i potvrdi istraživače. Taj veliki vijećnik može voditi raspravu o tim temama na sastancima izvršnog svećeničkog odbora, sastancima vijeća okola, sastancima svećeničkog vodstva okola i drugim sastancima okola.

Veliki vijećnik zadužen za misionarski rad usmjerava nove vođe misija u odjelu. Također daje stalne upute i ohrabrenje svim vođama misije u odjelu, pojedinačno i grupno. Uz odobrenje predsjednika okola, može obučavati vođe odjela i misionare odjela.

5.2 Zadržavanje obraćenika

Novi članovi Crkve trebaju podršku i prijateljstvo vođa Crkve, kućnih učitelja, kućnih posjetiteljica i drugih članova. Ta podrška pomaže novim članovima da se čvrsto »obrat[e]... ka Gospodu« (Alma 23:6).

5.2.1 Potrebe novih članova

Prijelaz u članstvo u Crkvi predstavlja izazov za većinu ljudi. Često uključuje prihvaćanje novih vjerskih učenja i novog načina života. Svi članovi Crkve, naročito novi članovi, trebaju tri stvari da im pomognu ostati aktivni u Crkvi: prijateljstvo, prilike da sazriju i služe u Crkvi, i negu blagom riječju Božjom (vidi Moroni 6:4). Pod vodstvom biskupstva, svećenički vođe i vođe pomoćnih organizacija pomažu novim članovima u tim područjima.

5.2.2 Biskup i njegovi savjetnici

Biskup ima krajnju odgovornost za zadržavanje obraćenika. Kako bi pomogli novim članovima da ostanu aktivni u Crkvi, biskup i njegovi savjetnici imaju sljedeće odgovornosti: Biskup može zadužiti jednog od svojih savjetnika da koordinira ta nastojanja.

Oni nadgledaju nastojanja kako bi osigurali da svaki novi član primi prijateljstvo.

Brinu se da će svaki novi odrasli član primiti poziv ili druge mogućnosti da služi.

Brinu se da braća od 12 godina i iznad budu zaređena u odgovarajuću službu u Aronovom svećeništvu ubrzo nakon njihove potvrde, obično u roku od tjedan dana. Također paze da ta braća dobiju mogućnosti da koriste svećeništvo. Braća koja su dostojna da budu krštena i potvrđena također su dostojna primiti Aronovo svećeništvo.

Biskup i njegovi savjetnici nadgledaju rad vođe grupe velikih svećenika i predsjednika zbora starješina u pomaganju braći u dobi od 18 godina i iznad da se pripreme primiti Melkisedekovo svećeništvo. Nedavno krštena braća u dobi od 18 godina i iznad zaređuju se kao starješine nakon što su služili kao svećenici, razvili dovoljno razumijevanje evanđelja i pokazali svoju dostojnost. Nije određeno vrijeme trajanja članstva.

5.2.3 Vijeće odjela

Na sastancima vijeća, članovi pregledavaju svoje ciljeve za zadržavanje obraćenika kako je navedeno u misijskom planu odjela (vidi 5.1.8). Raspravljaju o napretku svakog novog člana i određuju područja u kojima on ili ona mogu trebati veću podršku. Mogu koristiti obrazac Napredak novih i reaktiviranih članova kao vodič za tu raspravu. Savjetuju se o načinima kako pomoći novim članovima osjetiti ljubav drugih članova, radost služenja u Gospodnjem kraljevstvu i mir koji dolazi kroz življenje evanđeoskih načela.

Vijeće odjela može razgovarati o tome kako vođa misije u odjelu može raditi s drugim svećeničkim vođama i vođama pomoćnih organizacija da ojačaju nove obraćenike. Članovi vijeća odjela također mogu predložiti moguće prilike za služenje koje mogu biti uručene novim članovima, poput hramskog rada i rada na obiteljskom rodoslovlju.

5.2.4 Svećenički vođe i vođe pomoćnih organizacija

Kako su upućeni od strane biskupstva, svećenički vođe i vođe pomoćnih organizacija pružaju prilike koje pomažu novim članovima da duhovno sazriju i ostanu aktivni u Crkvi. Na primjer, predsjednica Potpornog društva odgovorna je pomoći odraslim obraćenicama. S obzirom da je odrasli muški obraćenik budući starješina, predsjednik zbora starješina ili vođa grupe velikih svećenika odgovorni su pomoći u njegovom napretku, ovisno o tome kako odredi biskup. Kada se Crkvi priključi više od jednog člana obitelji, svećenički vođe i vođe pomoćnih organizacija koordiniraju svoje napore na sastancima vijeća odjela.

Svećenički vođe i vođe pomoćnih organizacija mogu pomoći novim članovima na sljedeće načine:

Pomažu novim članovima razumjeti i primijeniti nauk i načela u misionarskim lekcijama.

Brinu se da novi članovi nauče osnovne crkvene prakse, poput toga kako iznijeti svjedočanstvo, platiti desetinu i druge prinose, živjeti zakon posta, dati govor, obaviti svećeničke uredbe, sudjelovati u radu obiteljskog rodoslovlja, obaviti krštenja i potvrde za mrtve (gdje je to moguće), i služiti kao kućni učitelj ili posjetiteljica.

Brinu se da novi članovi imaju pristup Svetim pismima, crkvenim časopisima, i svim priručnicima koji su im potrebni za crkvene razrede koje pohađaju.

Ako su novi članovi podobni za vjeronauk ili institut, svećenički vođe i vođe pomoćnih organizacija pomažu im da se upišu.

Kada novi članovi postanu podobni primiti hramske uredbe, svećenički vođe i vođe pomoćnih organizacija pomažu im da se pripreme, bilo na seminaru pripreme za hram ili na neki drugi način.

Svećenički vođe i vođe pomoćnih organizacija mogu zadužitiiskusne članove da pruže prijateljstvo novim članovima. Vođe mogu razmotriti da zaduže članove koji se dobro slažu s novim

članovima zbog sličnih interesa ili zbog toga što su se suočili sa sličnim izazovima.

Svećenički vođe i vođe pomoćnih organizacija (ili članovi koje oni zaduže) bilježe svaki tjedan jesu li nedavno kršteni članovi koji pripadaju njihovom zboru ili pomoćnoj organizaciji prisustvovali sakramentalnom sastanku. Oni daju zaduženja za posjet onima koji ne dolaze i pozivaju ih da dođu sljedeći tjedan.

5.2.5 Kućni učitelji i posjetiteljice

Kućni učitelji i posjetiteljice imaju važnu odgovornost uspostaviti prijateljstvo s novim članovima. Savjetujući se s biskupom, vođe u Melkisedekovom svećeništvu i Potpornom društvu daju veliki prioritet dodjeljivanju predanih kućnih učitelja i posjetiteljica novim članovima.

Kada ih ovlasti predsjednik misije, cjelodnevni misionari mogu pomoći kao kućni učitelji ili posjetiteljice novim članovima.

5.2.6 Misionari odjela i cjelodnevni misionari

Iako je zadržavanje aktivnosti primarna odgovornost svećeničkih vođa i vođa pomoćnih organizacija u odjelu, misionari odjela i cjelodnevni misionari pomažu u tom djelu. Misionari odjela ponovno podučavaju prve četiri misionarske lekcije svim novim članovima (vidi *Propovijedaj moje evanđelje*, 3. poglavlje). Također podučavaju i 5. lekciju. Po potrebi, cjelodnevni misionari mogu pomoći misionarima odjela.

5.2.7 Utjecaj ostalih članova odjela

Svećenički vođe i vođe pomoćnih organizacija pomažu članovima odjela da ojačaju nove članove pokazujući ljubav i uspostavljajući prijateljstvo. Vođe mogu potaknuti članove odjela da pozovu nedavne obraćenike da pohađaju kućne obiteljske večeri, crkvene sastanke, razrede i aktivnosti s njima, pružajući prijevoz po potrebi.

5.2.8 Razred evanđeoskih načela

Novi članovi u dobi od 18 godina i iznad pohađaju razred evanđeoskih načela tijekom nedjeljne škole, zajedno s istraživačima. Novi članovi obično pohađaju razred evanđeoskih načela nekoliko mjeseci. Kada su spremni, pohađaju razred evanđeoskog nauka.

Vođa misije u odjelu pohađa razred evanđeoskih načela. On koordinira razred s ostalim nastojanjima odjela za zadržavanje aktivnosti. Član

biskupstva može ga zadužiti da podučava. Drugi misionari odjela također mogu pohađati.

Kućni učitelji, kućne posjetiteljice i ostali članovi mogu pohađati razred kako bi pružili prijateljstvo. Povremeno, učitelj može pozvati drugog člana odjela da sudjeluje i podijeli iskustva i svjedočanstvo. Na primjer, učitelj može pozvati članove odjela da podijele svoja svjedočanstva o blagoslovima desetine, njihovim iskustvima u prevladavanju izazova ili blagoslove koje su primili dok su služili na crkvenim pozivima.

Učitelji ovog razreda imaju sljedeće odgovornosti:

Oni odabiru i podučavaju lekcije iz *Evandeoskih načela*. Dok podučavaju, često koriste Sveta pisma, naročito Mormonovu knjigu. Prilagođavaju lekcije potrebama članova razreda i pozivaju ih da podijele svoje misli i iskustva.

Stvaraju okruženje koje poziva Duha, često svjedočeći.

Potiču članove razreda da redovito čitaju Mormonovu knjigu i podijele dojmove iz svog čitanja.

5.2.9 Vođe okola

Predsjednik okola i njegovi savjetnici

Članovi predsjedništva okola nadgledaju nastojanja za jačanje novih članova u okolu. Podučavaju i ohrabruju druge vođe u tim nastojanjima. Predstavljaju se novim članovima kada prvi puta posjete odjele. Povremeno mogu održati sastanak za nove članove u sklopu sabora okola.

Na svom redovitom intervjuu sa svakim biskupom, predsjednik okola traži izvješća o napretku novih članova u biskupovom odjelu.

Na svom redovitom sastanku s predsjednikom misije, predsjednik okola može dati izvješće o napretku novih članova u okolu.

Veliki vijećnici

Veliki vijećnici koji rade s vođama u Melkisedekovom svećeništvu odjela i velikim vijećnicima koji rade s vođom misije u odjelu mogu pomoći podučavati i pružiti prijateljstvo novim članovima. Također mogu sudjelovati u nastojanjima da pomognu budućim starješinama da se pripreme primiti Melkisedekovo svećeništvo.

Predsjedništva pomoćnih organizacija okola

Predsjedništva pomoćnih organizacija okola rade s vođama pomoćnih organizacija okola u podučavanju i pružanju prijateljstva novim članovima.

5.3 Aktivacija

Svećenički vođe i vođe pomoćnih organizacija odjela stalno nastoje pomoći manje aktivnim članovima da se vrate u crkvenu aktivnost. Spasitelj je rekao: »No, nemojte ga tjerati iz sinagoga svojih ni iz bogoštovnih dvorana svojih, nego takvima i nadalje poslužujte. Vi, naime, ne znate, hoće li se oni vratiti i pokajati, i doći k meni s cjelovitom namjerom srca, i ja ih iscijeliti. A vi ćete biti sredstvo koje im donosi spasenje« (3. Nefi 18:32).

Manje aktivni članovi obično i dalje vjeruju u evanđelje, ali možda prolaze teška iskušenja zbog kojih osjećaju nelagodu kako bi došli u Crkvu. Također obično imaju manje prijatelja u Crkvi, stoga je vjerojatno da se ne osjećaju kao da su među prijateljima kada dođu na sastanke odjela. Oni koji se vrate u aktivnost često to čine kada vide da nešto nedostaje iz njihovih života. Kao rezultat, shvaćaju da trebaju unijeti promjene u načinu življenja. U takvim trenucima, trebaju ljubav i prijateljstvo brižnih, aktivnih članova Crkve koji ih prihvaćaju onakvima kakvi jesu i pokazuju iskreni osobni interes za njih.

5.3.1 Biskup i njegovi savjetnici

Biskup i njegovi savjetnici imaju krajnju odgovornost za aktivaciju. Oni usmjeravaju nastojanja svećeničkih zborova i pomoćnih organizacija da pomognu manje aktivnim članovima da ponovno upale iskru vjere i osiguraju da članovi koji se vraćaju prime prijateljstvo i podršku. Oni pomažu braći koja se vrate da napreduju u svećeništvu, i pomažu braći i sestrama da prime hramske uredbe ili postanu dostojni ponovnog ulaska u hram.

Biskup može zadužiti jednog od svojih savjetnika da koordinira aktivaciju.

5.3.2 Vijeće odjela

Pod vodstvom biskupstva, članovi vijeća odjela pregledavaju svoje ciljeve za aktivaciju kako je navedeno u misijskom planu odjela (vidi 5.1.8). Oni iznose preporuke za služenje manje aktivnim članovima u njihovim organizacijama. Imajući stalnu svijest o potrebama i okolnostima manje aktivnih članova, članovi vijeća odjela mogu razlučiti kada obitelji i pojedinci mogu biti spremni odgovoriti na poziv da prime posjetitelje iz Crkve, doći na crkvenu aktivnost, ili sudjelovati na pripremnom seminaru za hram.

Vijeće odjela uz molitvu određuju za koje manje aktivne članove postoji najveća mogućnost da se vrate u aktivnost. Također odlučuju koji bi vođe i članovi mogli najbolje ojačati manje aktivne članove i izgraditi osobni odnos s njima. Kada se Crkvi

priključi više od jednog člana obitelji, vođe koordiniraju svoje napore na sastancima vijeća odjela.

Sastanci vijeća odjela redovito uključuju izvješća o napretku tih članova. Kako se neki članovi vraćaju u aktivnost ili odbiju pozive da se vrate, vijeće odjela određuje druge koji mogu biti prijemljivi. Vođe mogu koristiti obrazac Napredak novih i reaktiviranih članova kako bi pratili ta nastojanja.

5.3.3 Kućni učitelji i posjetiteljice

Savjetujući se s biskupom, vođe u Melkisedekovom svećeništvu i Potpornom društvu dodjeljuju predane kućne učitelje i posjetiteljice manje aktivnim članovima. Ti vođe usredotočuju svoje napore na manje aktivne članove za koje postoji najveća vjerojatnost da će odgovoriti na pozive da se vrate u aktivnost.

5.3.4 Cjelodnevni misionari i misionari odjela

Vođa misije u odjelu, cjelodnevni misionari i misionari odjela mogu pomoći u nastojanjima aktivacije kada je to prikladno, naročito kada će njihovo podučavanje manje aktivnih članova stvoriti prilike za misionare da podučavaju prijatelje ili rodbinu tih članova koji nisu članovi Crkve.

5.3.5 Razred evanđeoskih načela

Manje aktivni članovi u dobi od 18 godina i iznad mogu pohađati razred evanđeoskih načela tijekom Nedjeljne škole (vidi 5.2.8).

5.3.6 Vođe okola

Predsjednik okola i njegovi savjetnici

U svom redovitom intervjuu sa svakim biskupom, predsjednik okola traži izvješća o napretku manje aktivnih članova u biskupovom odjelu. Predsjednik okola i biskup razgovara o planovima i ciljevima koje je vijeće odjela pripremio za te članove.

Kada se predsjednik okola i predsjednik misije sastanu da razgovaraju o misionarskom radu, također mogu razgovarati o pomoći koju cjelodnevni misionari mogu dati u radu s manje aktivnim članovima.

Veliki vijećnici

Veliki vijećnici koji rade s vođama u Melkisedekovom svećeništvu odjela mogu pomoći podučavati i pružiti prijateljstvo manje aktivnim članovima. Također mogu sudjelovati u nastojanjima da pomognu budućim starješinama da se pripreme primiti Melkisedekovo svećeništvo.

Predsjedništva pomoćnih organizacija okola

Predsjedništva pomoćnih organizacija okola povremeno rade s vođama pomoćnih organizacija okola u podučavanju i pružanju prijateljstva manje aktivnim članovima.

5.4 Hramsko djelo i djelo obiteljskog rodoslovlja

U hramovima, članovi Crkve primaju uredbe i sklapaju svete saveze koji su osnova za uzvišenje. Članovi Crkve također idu u hramove obaviti uredbe u ime preminulih osoba koje nisu primile uredbe.

Svećenički vođe i vođe pomoćnih organizacija podučavaju vođe odjela o osnovnim odgovornostima u hramskom djelu i djelu obiteljskog rodoslovlja, kako je navedeno u sljedećim odlomcima:

Oni potiču članove da prime svoje osobne hramske uredbe i pomognu najbližim članovima obitelji da prime svoje. Vođe podučavaju članove da je svrha podarivanja pripremiti se za uzvišenje, a ne samo pripremiti se za hram ili misiju.

Vođe potiču svakog podarenog člana da ima važeću hramsku preporuku i idu u hram onoliko često koliko to okolnosti i obiteljske potrebe dopuštaju. Vođe također potiču nepodarene odrasle osobe i mlade od 12 godina i iznad, uključujući nove članove, da imaju hramsku preporuku za ograničeno korištenje i idu često u hram kako bi bili kršteni i potvrđeni za mrtve. Vođe ne postavljaju kvote ili sustave izvješćivanja za odlaske u hram. Svaki član odlučuje o svojoj razini sudjelovanja u hramskom djelu.

Svećenički vođe i vođe pomoćnih organizacija podučavaju članove da sudjeluju u djelu obiteljskog rodoslovlja pronalazeći svoje pretke, tražeći za njih hramske uredbe ukoliko je to potrebno i nastojeći da sami sudjeluju u obavljanju tih uredbi ukoliko je to moguće.

Vođe pomažu članovima razumjeti da ne bi trebali tražiti da se hramske uredbe obave za bilo koju osobu s kojom nisu u srodstvu bez odobrenja najbližeg živućeg rođaka te osobe. Vođe također pomažu članovima razumjeti da ne bi trebali tražiti te zahtjeve za poznate osobe koje nisu u srodstvu s njima ili za ljude čije su informacije prikupljene iz neodobrenih projekata za indeksaciju.

5.4.1 Biskup i njegovi savjetnici

Biskup i njegovi savjetnici nadgledaju hramsko djelo i djelo obiteljskog rodoslovlja u odjelu. Oni se brinu da se nauk i blagoslovi hramskog

djela i obiteljskog rodoslovlja redovito podučavaju na sastancima odjela.

Dok se biskup sastaje s članovima, pomaže im da se pripreme primiti hramske uredbe i osposobe za daljnje odlaske u hram onoliko često koliko to mogućnosti dopuštaju.

Biskup i njegovi savjetnici potiču članove da pronađu svoje pretke i obave hramske uredbe za njih.

Druge odgovornosti biskupstva koje se odnose na hramsko djelo navedene su u *Priručniku 1*, 3. poglavlje.

5.4.2 Vijeće odjela

Barem jednom tromjesečno na sastanku vijeća odjela, vođe razmatraju pitanja koja se odnose na hramsko djelo i obiteljsko rodoslovlje kako slijedi:

Razgovaraju o načinima da pomognu pojedincima i obiteljima primiti hramske uredbe i otići u hram onoliko često koliko im to okolnosti dopuštaju.

Uz molitvu razmatraju članove odjela koji mogu biti pozvani sudjelovati na pripremnim seminarima za hram ili raditi kao savjetnici za obiteljsko rodoslovlje.

Razgovaraju kako pomoći članovima da sudjeluju u obiteljskom rodoslovlju.

Mogu razgovarati kako koristiti obiteljsko rodoslovlje da pronađu ljude koje bi podučavali cjelodnevni misionari i posegnu prema novim i manje aktivnim članovima.

5.4.3 Vođa grupe velikih svećenika

Vođa grupe velikih svećenika koordinira nastojanja vijeća odjela da potaknu hramsko djelo i djelo obiteljskog rodoslovlja u odjelu.

Vođa grupe velikih svećenika također koordinira rad savjetnika za obiteljsko rodoslovlje. Ako okol ima centar za obiteljsko rodoslovlje, on zadužuje savjetnike da služe kao osoblje prema zahtjevu ravnatelja centra za obiteljsko rodoslovlje. Ako okol sudjeluje u indeksaciji FamilySearcha, preporuča pojedince da služe kao djelatnici za indeksaciju FamilySearcha.

Ako odjel nema vođu grupe velikih svećenika, predsjednik zbora starješina ili drugi zaduženi obnašatelj Melkisedekovog svećeništva ispunjava tu ulogu.

5.4.4 Savjetnici za obiteljsko rodoslovlje

Pod vodstvom vođe grupe velikih svećenika, savjetnici za obiteljsko rodoslovlje imaju sljedeće odgovornosti. Kao resurs koriste *Member's Guide*

to Temple and Family History Work [Vodič za članove o hramskom djelu i djelu obiteljskog rodoslovlja].

Pomažu članovima pronaći svoje pretke. Pomažu im da pripreme informacije kako bi se mogle obaviti hramske uredbe za njihove pretke. Pomažu članovima koji nemaju pristup računalima ili koji se osjećaju nelagodno kada koriste računala. Gdje je to moguće, pružaju tu pomoć u domovima članova.

Oni redovito služe kao osoblje u lokalnim centrima za obiteljsko rodoslovlje, prema zaduženju. Također mogu biti zaduženi podučavati razrede obiteljskog rodoslovlja u odjelu.

Za dodatne informacije o odgovornostima savjetnika za obiteljsko rodoslovlje, vidi *Family History Consultant's Guide to Temple and Family History Work* [Vodič za savjetnike u obiteljskom rodoslovlju o hramskom djelu i djelu obiteljskog rodoslovlja], koji je dostupan na LDS.org.

5.4.5 Razredi i resursi za hram i obiteljsko rodoslovlje

Pripremnici seminari za hram

Pripremnici seminari za hram pomažu članovima da se pripreme primiti uredbe i blagoslove hrama. Ti se seminari planiraju pod vodstvom biskupa. Podučavaju se u sastajalištu ili u domu koliko god je često potrebno.

Pripremnici seminari za hram naročito su od pomoći za nove članove, manje aktivne članove koji se vraćaju u crkvenu aktivnost i podarene članove koji nisu obnovili svoje preporuke kroz dulje vremensko razdoblje. Seminari također mogu biti od pomoći aktivnim članovima koji se pripremaju primiti svoje podarivanje.

Pod biskupovim vodstvom, članovi vijeća odjela uz molitvu odabiru članove koje će pozvati na svaki seminar.

Biskupstvo poziva jednog ili više učitelja, koji mogu biti muž i žena. Lekcije i upute za organizaciju tečaja nalaze se u priručniku *Endowed from on High: Temple Preparation Seminar Teacher's Manual*. Sudionici seminara trebaju primiti vlastiti primjerak knjižice *Preparing to Enter the Holy Temple*.

Tečaj za obiteljsko rodoslovlje

Tečaj za obiteljsko rodoslovlje može se podučiti tijekom Nedjeljne škole ili u drugom terminu koji je pogodniji za članove. Ovaj tečaj organiziran je pod vodstvom biskupstva, a ne predsjednika Nedjeljne škole. Učitelj koristi *Instructor's Guide to Temple and Family History Work* [Vodič za učitelje za hram i obiteljsko rodoslovlje] za podučavanje lekcija.

Učitelj je obično savjetnik za obiteljsko rodoslovlje kojeg je zadužilo biskupstvo. Lekcije se obično podučavaju kao radionice u kojima članovi zapravo rade na obiteljskom rodoslovlju.

Pristup resursima za obiteljsko rodoslovlje na internetu

Crkveni resursi za obiteljsko rodoslovlje na internetu pomažu članovima pronaći svoje pretke, organizirati informacije o njima i poslati zahtjeve da se hramske uredbe obave za te članove obitelji. Većina tih resursa dostupno je kroz crkvenu internetsku stranicu za obiteljsko rodoslovlje, FamilySearch.org.

Kada sastajalište okola ili odjela ima računala s pristupom internetu, ili tamo gdje su programi za obiteljsko rodoslovlje instalirani na računala okola ili odjela, predsjedništvo okola i biskupstvo brinu se da su ta računala dostupna članovima za korištenje u razumno vrijeme. Savjetnici za obiteljsko rodoslovlje mogu pomoći u izradi rasporeda za korištenje računala i podučiti članove kako da ih koriste.

Članovi koji koriste crkvena računala za rad na obiteljskom rodoslovlju ne bi trebali imati pristup informacijama o članovima ili financijama.

5.4.6 Vođe okola

Predsjednik okola i njegovi savjetnici

Predsjednik okola i njegovi savjetnici nadgledaju hramsko djelo i djelo obiteljskog rodoslovlja u okolu. Brinu se da se nauk i blagoslovi ovog djela redovito podučavaju na sastancima okola.

Dok se predsjednik okola sastaje s članovima, pomaže im da se pripreme primiti hramske uredbe i osposobe da nastave ići u hram onoliko često koliko to mogućnosti dopuštaju.

Predsjednik okola i njegovi savjetnici potiču članove da pronađu svoje pretke i obave hramske uredbe za njih.

Druge odgovornosti predsjedništva okola koje se odnose na hramsko djelo navedene su u *Priručniku 1*, 3. poglavlje.

Veliki vijećnik/ci zadužen/i za hramsko djelo i djelo obiteljskog rodoslovlja

Predsjedništvo okola može zadužiti jednog ili više velikih vijećnika da podučavaju vođe grupe velikih svećenika i zbora starješina o njihovim odgovornostima za hram i obiteljsko rodoslovlje. Prema potrebi, ti veliki vijećnici također koordiniraju nastojanja okola u indeksaciji FamilySearcha i u centrima za obiteljsko rodoslovlje.

5.4.7 Resursi za hram i obiteljsko rodoslovlje u okolu

Program indeksacije FamilySearcha u okolu

U indeksaciji FamilySearcha, sudionici koriste svoja računala kako bi pristupili informacijama u dokumentima poput popisa, crkvenih registara i važnih zapisa. Iz tih informacija, stvaraju automatizirane indekse koji zatim postaju dostupni kroz FamilySearch.org.

Pojedinci, uključujući one koji nisu članovi Crkve, mogu samo napraviti indeksaciju FamilySearcha. Međutim, predsjedništvo okola može utvrditi da bi bilo korisnije da članovi okola rade zajedno u programu za indeksaciju. Takvo nastojanje može dati priliku za služenje članovima koji su manje aktivni ili su vezani uz kuću. Mladi također mogu sudjelovati.

Za informacije o uspostavi programa za indeksaciju FamilySearcha, vidi *Administrative Guide for Family History*, koji je dostupan na LDS.org.

Centri za obiteljsko rodoslovlje

Neki okoli imaju centre za obiteljsko rodoslovlje koji postoji prvenstveno da pomogne članovima Crkve pronaći svoje pretke i obaviti hramske uredbe za njih. Posjetitelji su također dobrodošli koristiti resurse centara za obiteljsko rodoslovlje.

Ti centri omogućuju pristup crkvenim zapisima obiteljskog rodoslovlja na mikrofilmu, računalu za obiteljsko rodoslovlje i internetske resurse poput FamilySearcha, i do obuke kako raditi na obiteljskom rodoslovlju.

Za informacije o centrima za obiteljsko rodoslovlje, vidi *Administrative Guide for Family History*, koji je dostupan na LDS.org.

5.5 Podučavanje evanđelja

Učinkovito podučavanje evanđelja pomaže ljudima da rastu u svom svjedočanstvu i vjeri u Nebeskog Oca i Isusa Krista. Ono jača članove u njihovim naporima da žive prema načelima evanđelja. Kada se Božja riječ podučava s duhovnom moću, ona ima »snažniji učinak na duh naroda negoli... bilo što« (Alma 31:5). Svećenički vođe i vođe pomoćnih organizacija potiču učinkovito podučavanje u svojim organizacijama. Oni imaju na umu da članovi Crkve pohađaju sastanke tražeći moć, mir i nadahnuće koje omogućuje riječ Božja.

5.5.1 Biskup i njegovi savjetnici

Biskup i njegovi savjetnici podučavaju evanđelje moću Duha i osobnim primjerom. Oni upravljaju

nastojanjima vijeća odjela da osiguraju da je podučavanje u odjelu nadahnjujuće i doktrinarno ispravno.

5.5.2 Vijeće odjela

Pod vodstvom biskupstva, članovi vijeća odjela redovito se međusobno savjetuju o tome kako poboljšati učenje i podučavanje evanđelja u odjelu. Biskup može pozvati predsjednika Nedjeljne škole da vodi te rasprave i omogućiti poduku.

5.5.3 Svećenički vođe i vođe pomoćnih organizacija

Svećenički vođe i vođe pomoćnih organizacija nastoje učinkovito podučavati evanđelje. Također su odgovorni za unaprjeđenje učenja i podučavanja u svojim organizacijama. U tim nastojanjima, mogu se savjetovati s predsjedništvom Nedjeljne škole odjela.

Preporučivanje članova da služe kao učitelji

Svećenički vođe i vođe pomoćnih organizacija predaju preporuke biskupstvu za članove odjela da budu pozvani služiti kao učitelji u njihovim organizacijama. Vođe trebaju preporučiti učitelje koji će težiti pripremiti lekcije koje će nadahnuti članove razreda da žive prema načelima evanđelja. Pri tome slijede načela opisana u 19.1.1 i 19.1.2.

Usmjeravanje novih učitelja

Svećenički vođe i vođe pomoćnih organizacija pojedinačno se sastaju s novim učiteljima u svojim organizacijama, po mogućnosti prije prve lekcije svakog učitelja. Na tim sastancima, vođe usmjeravaju učitelje kako slijedi:

Pomažu učiteljima da se na početku upoznaju s članovima razreda, ukoliko je to potrebno. Učiteljima daju popis članova razreda i potiču ih da nauče njihova imena. Također ih potiču da izgrade brižan odnos s njima.

Pomažu učiteljima razumjeti kako da koriste knjigu *Podučavanje, nema većeg poziva*. Učiteljima daju primjerak knjige i iznose kratak pregled njenog sadržaja.

Prema potrebi, pomažu učiteljima razumjeti kako da pripreme lekciju. Daju učiteljima materijale odobrenog nastavnog plana i programa za njihove razrede i objašnjavaju kako ih koristiti. Također ponavljaju odsjek pod nazivom »Pripremanje lekcija« na stranicama 98–99 u knjizi *Podučavanje, nema većeg poziva*. (Za popis odobrenih materijala za nastavni plan i program i uputa kako ih koristiti, vidi važeće *Upute za nastavni plan i program*.)

Pružanje stalne podrške učiteljima

Svećenički vođe i vođe pomoćnih organizacija razvijaju poticajan i brižan odnos s učiteljima. Nakon njihovog prvog usmjeravanja, vođe se redovito sastaju s pojedinim učiteljima da saznaju koje su potrebe učitelja, razgovaraju o potrebama onih koje podučavaju i ponove načela navedena u ovom odsjeku. Potiču učitelje da postave ciljeve prema odsjeku pod nazivom »Osmišljavanje plana za poboljšanje vašeg podučavanja« na stranicama 24–27 u knjizi *Podučavanje, nema većeg poziva*.

Osigurati da je podučavanje nadahnjujuće i doktrinarno ispravno

Svećenički vođe i vođe pomoćnih organizacija promatraju učenje i podučavanje tijekom razreda Nedjeljne škole i drugih lekcija. Vođe koji ne pohađaju svaki razred redovito, poput članova predsjedništva Nedjeljne i Male škole, dogovaraju s učiteljima da povremeno pohađaju razrede. Prema njihovim promatranjima, vođe se savjetuju s učiteljima kako poboljšati učenje u razredima.

Vođe se brinu da učitelji koriste Sveta pisma, učenja proroka posljednjih dana i odobrene materijale za nastavni plan i program kako je navedeno u važećim *Uputama za nastavni plan i program*. Pomažu učiteljima razumjeti kako nadopuniti nastavni plan i program s crkvenim časopisima, naročito saborskim izdanjima časopisa *Ensign* i *Liahona*.

5.5.4 Učitelji i vođe

Dok učitelji i vođe podučavaju evanđelje, vode se prema sljedećim načelima.

Volite one koje podučavate

Učitelji i vođe pokazuju ljubav i iskrenu brigu za one koje podučavaju. Oni uče imena članova razreda. Pregledavaju podatke o dolascima kako bi mogli znati koji članovi razreda ne dolaze redovito. Mogu kontaktirati te članove izvan razreda i potaknuti ih na sudjelovanje.

Podučavajte uz pomoć Duha

Učitelji i vođe traže vodstvo Duha Svetoga u pripremanju i podučavanju lekcija. Oni traže to vodstvo kroz molitvu i ponizno priznavanje svoje ovisnosti o Gospodinu. Tijekom lekcija, pozivaju Duha iznoseći svjedočanstvo o nauku kojeg podučavaju.

Podučavajte nauk

Učitelji i vođe koriste Sveta pisma, učenja proroka posljednjih dana i odobrene materijale za nastavni plan i program kako bi podučavali i

svjedočili o nauku evanđelja. Odobreni materijali za nastavni plan i program za svaki razred ili zbor nalaze se na važećim *Uputama za nastavni plan i program*. Prema potrebi, učitelji i vođe nadopunjuju materijale za nastavni plan i program s crkvenim časopisima, naročito saborskim izdanjima časopisa *Ensign* i *Liahona*.

Pozivajte na marljivo učenje

Učitelji i vođe potiču članove razreda da budu odgovorni za svoje učenje evanđelja kao pojedinci, u svojim obiteljima i tijekom razredne poduke. Potiču ih da donesu svoje primjerke Svetih pisama u razred gdje je to moguće. Učitelji i vođe omogućuju članovima razreda da aktivno sudjeluju u raspravama i pozivaju ih da žive evanđelje i prime obećane blagoslove.

5.5.5 **Predsjednik Nedjeljne škole odjela i njegovi savjetnici**

Članovi predsjedništva Nedjeljne škole odjela služe kao resurs da pomognu drugim vođama u nastojanjima da osnaže evanđeosko učenje i podučavanje. Mogu biti pozvani da pomognu vođama u usmjeravanju, edukaciji i pružanju stalne podrške za učitelje.

5.5.6 **Tiskani i internetski resursi za učenje i podučavanje**

Kako bi pomogli članovima poboljšati učenje i podučavanje evanđelja, Crkva daje dvije publikacije: *Podučavanje, nema većeg poziva* i *Vodič za podučavanje*. Ti su resursi dostupni u tiskanom oblik i na stranici LDS.org. Drugi su resursi također dostupni na stranici LDS.org.

5.5.7 **Tečaj o podučavanju evanđelja**

Biskupstvo i vijeće odjela mogu odlučiti da se u odjelu povremeno održava tečaj podučavanja evanđelja. Ovaj tečaj može koristiti trenutnim učiteljima i pomoći u pripremi budućih. Tečaj se obično održava tijekom Nedjeljne škole. Lekcije za tečaj možete pronaći na stranicama 187–239 priručnika *Podučavanje, nema većeg poziva*. Biskupstvo zadužuje predsjedništvo Nedjeljne škole da podučava tečaj ili poziva drugog člana da to uradi.

5.5.8 **Predsjednik okola i njegovi savjetnici**

Predsjednik okola i njegovi savjetnici podučavaju evanđelje moću Duha i osobnim primjerom. Oni upravljaju nastojanjima da osiguraju da je podučavanje u okolu nadahnjujuće i doktrinarno ispravno.

6. Načela socijalne skrbi i vodstvo

6.1 Ciljevi programa socijalne skrbi Crkve	34	6.2.4 Grupa velikih svećenika, zbor starješina i Potporno društvo.	36
6.1.1 Samodostatnost	34	6.2.5 Stručnjaci za socijalnu skrb	37
6.1.2 Nastojanja članova da skrbe za siromašne i potrebite i da služe.	35	6.3 Vodstvo socijalne skrbi u okolu	37
6.1.3 Gospodnje skladište	35	6.3.1 Predsjednik okola	37
6.2 Vodstvo socijalne skrbi u odjelu.	35	6.3.2 Vijeće okola	37
6.2.1 Biskup	35	6.3.3 Stručnjaci za socijalnu skrb u okolu	37
6.2.2 Vijeće odjela	35	6.4 Povjerljivost.	38
6.2.3 Izvršni svećenički odbor odjela.	36		

6. Načela socijalne skrbi i vodstvo

6.1 Ciljevi socijalne skrbi Crkve

Ciljevi su crkvene socijalne skrbi pomoći članovima Crkve da postanu samodostatni, da brinu za siromašne i potrebite te služe drugima.

Godine 1936. Prvo je predsjedništvo dalo nacrt socijalne skrbi u Crkvi. Rekli su: »Naš je glavni cilj bio uspostaviti... sustav pod kojim će nestati kletva besposlice, zlo ispomoci bit će ukinuto, a neovisnost, rad, štednja i samopoštovanje bit će još jednom uspostavljeni među ljudima. Cilj je Crkve pomoći ljudima da pomognu sami sebi. Rad se ponovno treba postaviti kao glavno načelo života našeg članstva u Crkvi« (Conference Report, listopad 1936, 3).

6.1.1 Samodostatnost

Samodostatnost je sposobnost, predanost i nastojanje da se osiguraju duhovne i životne potrebe za sebe i obitelj. Kada članovi postaju samodostatni, također su sposobniji služiti i brinuti se za druge.

Članovi Crkve odgovorni su za vlastitu duhovnu i vremenitu dobrobit. Blagoslovljeni darom opredjeljenja, imaju povlasticu i dužnosti određivati vlastiti tijek života, rješavati vlastite probleme i nastojati postati samodostatni. Članovi to čine pod Gospodinovim nadahnućem i radom vlastitih ruku.

Kad članovi Crkve čine sve što mogu kako bi skrbili za sebe, no još uvijek ne mogu zadovoljiti svoje osnovne potrebe, trebaju se prvo obratiti svojoj obitelji za pomoć. Kada to nije dovoljno ili moguće, Crkva je spremna pomoći.

Neka od područja u kojima članovi trebaju postati samodostatni ukratko su izložena u sljedećim odlomcima.

Zdravlje

Gospodin je zapovjedio članovima da se brinu o svom umu i tijelu. Trebali bi održavati Riječ mudrosti, jesti hranjivu hranu, redovito vježbati, kontrolirati svoju težinu i dovoljno spavati. Trebali bi izbjegavati tvari i postupke kojima zlostavljaju svoje tijelo ili um, i koje mogu dovesti do ovisnosti. Trebali bi voditi brigu o dobrom zdravlju i higijeni, steći prikladnu zdravstvenu i zubnu njegu. Također trebaju nastojati njegovati dobre odnose s članovima obitelji i drugima.

Obrazovanje

Obrazovanje daje razumijevanje i vještine koje mogu pomoći ljudima razviti samodostatnost. Članovi Crkve trebaju proučavati Sveta pisma i druge dobre knjige. Oni trebaju poboljšati svoje sposobnosti da čitaju, pišu i obavljaju osnovne matematičke operacije. Trebaju steći što je više obrazovanja moguće, uključujući formalno ili tehničko obrazovanje gdje je to moguće. To će im pomoći da razviju svoje talente, pronađu odgovarajući posao i donesu dragocjen doprinos njihovoj obitelji, Crkvi i zajednici.

Zaposlenje

Rad je temelj na kojem leži samodostatnost i vremenita dobrobit. Članovi bi se trebali pripremiti i odabrati prikladno zvanje ili poduzetničku djelatnost kojom će se skrbiti za vlastite potrebe i potrebe svoje obitelji. Trebali bi postati vješti u svom poslu, marljivi i povjerljivi, te pošteno raditi za plaću i pogodnosti koje primaju.

Kućno skladištenje

Kako bi pomogli skrbiti za sebe i svoje obitelji, članovi trebaju skupiti tromjesečnu zalihu hrane koja je dio njihove uobičajene prehrane. Tamo gdje lokalni zakoni i okolnosti to dopuštaju, trebaju postupno skupiti dugoročniju zalihu osnovne hrane koja će održati život. Također trebaju skladištiti vodu za piće za prilike kada bi voda mogla biti onečišćena ili opskrba ometena. (Vidi *All Is Safely Gathered In: Family Home Storage*, 3.)

Financije

Kako bi postali financijski samodostatni, članovi trebaju platiti desetinu i prinose, izbjegavati nepotreban dug, planirati proračun i živjeti unutar plana. Trebaju postupno osigurati financijsku rezervu redovitom štednjom dijela svog prihoda. (Vidi *All Is Safely Gathered In: Family Finances*, 3.)

Duhovna snaga

Duhovna je snaga ključna za vremenitu i vječnu dobrobit pojedinca. Članovi Crkve rastu u duhovnoj snazi dok razvijaju svoja svjedočanstva, koriste vjeru u Nebeskog Oca i Isusa Krista, održavaju Božje zapovjedi, svakodnevno se mole, proučavaju Sveta pisma i učenja proroka posljednjih dana, dolaze na crkvene sastanke i služe u crkvenim pozivima i zaduženjima.

6.1.2 Nastojanja članova da skrbe za siromašne i potrebite i da služe

Kroz svoju Crkvu, Gospodin je omogućio način da se brine za siromašne i potrebite. Traži od članova Crkve da velikodušno daju prema onome što su primili od njega. Također je tražio svoj narod da »pohađa[lju] siromahe i potrebne i pomo[gnu] da im bude lakše« (NiS 44:6). Članovi Crkve potiču se da pruže osobnu suosjećajnu službu onima koji su u potrebi. Trebaju se »brižljivo zauzimati za ono što je dobro«, služeći bez da ih se pita ili bez zaduženja (vidi NiS 58:26–27).

Gospod je uspostavio zakon posta i posnih prinosa da blagoslovi svoj narod i pruži način za njih da služe osobama u potrebi (vidi Izaija 58:6–12; Malahija 3:8–12). Kada članovi poste, od njih se traži da Crkvi daju posni prinos barem u iznosu vrijednosti hrane koju bi inače pojeli. Ako je moguće, trebaju biti velikodušni i dati više. Blagoslovi povezani uz zakon posta uključuju bliskost s Gospodinom, povećanu duhovnu snagu, vremenitu dobrobit, veće suosjećanje i jaču želju za služenjem.

Neke mogućnosti da skrbimo za osobe koje su u potrebi dolaze kroz crkvene pozive. Druge prilike prisutne su u domovima članova, susjedstvima i zajednicama. Članovi također mogu pomoći siromašnima i potrebitima svih vjera širom svijeta doprinoseći humanitarnim naporima Crkve.

Pomaganje na Gospodnji način ponizuje bogate, uzdiže siromašne, a posvećuje i jedne i druge (vidi NiS 104:15–18). Predsjednik J. Reuben Clark ml. podučio je:

»Pravi dugoročni cilj plana socijalne skrbi izgradnja je karaktera članova Crkve, koji daju i primaju, spašavajući sve što je najbolje duboko u njima, te postižući da skriveno bogatstvo duha procvjeta i donese ploda, što je naposljetku poslanje, svrha i razlog postojanja ove Crkve« (s posebnog sastanka predsjednika okola, 2. listopada 1936).

6.1.3 Gospodinovo skladište

Na nekim lokacijama Crkva je izgradila zgrade koje se nazivaju biskupova skladišta. Kada članovi dobiju odobrenje od svog biskupa, mogu otići do biskupovog skladišta da dobiju hranu i odjeću. Ali Gospodnje skladište nije ograničeno na zgradu koja se koristi za raspodjelu hrane i odjeće siromašnima. Ono također uključuje darivanje vremena, talenata, sućuti, materijala i financijskih sredstava članova koji se daju biskupu za pomoć siromašnima i potrebitima. Stoga, Gospodinovo spremište postoji u svakom odjelu. Ti prinosi trebaju se »pohran[iti] u spremište Gospodnje... da

svatko nastoji oko dobrobiti bližnjega svojega, a sve čini s okom uprtim jedino na slavu Božju« (NiS 82:18–19). Biskup je predstavnik Gospodinovog skladišta.

6.2 Vodstvo socijalne skrbi u odjelu

6.2.1 Biskup

Biskup rukovodi aktivnostima socijalne skrbi u odjelu. On ima božansku dužnost tražiti i skrbiti za siromašne (vidi NiS 84:112). Njegov je cilj pomoći članovima da pomognu sebi i postanu samodostatni.

Biskupovi savjetnici, predsjednica Potpornog društva, vođa grupe velikih svećenika, predsjednik zbora starješina i drugi članovi vijeća odjela pomažu biskupu u ispunjenju tih odgovornosti.

Biskup je povjerljiv po pitanju socijalne skrbi koju članovi primaju. Pažljivo štiti privatnost i dostojanstvo članova koji primaju pomoć. Kada smatra da drugi vođe u odjelu mogu pomoći članovima u potrebi, može podijeliti informacije prema smjernicama u 6.4.

Više informacija o biskupovim odgovornostima za socijalnu skrb, uključujući smjernice za pružanje pomoći iz sredstava posnog prinosa, nalazi se u *Priručniku 1*, 5.2.

6.2.2 Vijeće odjela

Na sastancima vijeća odjela, biskup podučava načela socijalne skrbi i podučava članove vijeća njihovim odgovornostima za socijalnu skrb. Članovi vijeća razmatraju pitanja za duhovnu i vremenitu dobrobit kako slijedi:

Savjetuju se kako da pomognu članovima odjela razumjeti i slijediti načela socijalne skrbi.

Izvješćuju o duhovnim i vremenitim potrebama za socijalnom skrbi u odjelu, dobivajući informacije iz osobnih posjeta te iz izvješća kućnog učiteljstva i posjetiteljstva. Kada je informacija preosjetljiva da bi se podijelila s cijelim vijećem odjela, vođe razgovaraju osobno s biskupom ili na sastanku izvršnog svećeničkog vijeća (vidi 6.2.3).

Planiraju načine kako da pomognu određenim članovima odjela zadovoljiti svoje duhovne i vremenite potrebe, uključujući i dugoročne potrebe. Određuju kako pomoći članovima koji imaju invalidnost ili druge posebne potrebe. Te rasprave čuvaju u povjerenju (vidi 6.4).

Koordiniraju nastojanja kako bi osigurali da članovi koji prime crkvenu pomoć imaju priliku raditi ili služiti. Oni sastavljaju i brinu se o popisu

smislenih radnih prilika. Ako u području postoje crkvene operacije za socijalnu skrb, te operacije mogu pružiti radne prilike i obuku za ljude koji trebaju crkvenu pomoć.

Oni skupljaju i održavaju popis članova odjela čije vještine mogu biti korisne u odgovaranju na kratkoročne i dugoročne potrebe ili potrebe uzrokovane katastrofom.

Razvijaju i održavaju jednostavan pisani plan za odjel da odgovore na hitne situacije (vidi *Priručnik 1*, 5.2.11). Koordiniraju ovaj plan sa sličnim planovima u okolu i zajednici.

6.2.3 Izvršni svećenički odbor odjela

Prema potrebi, izvršni svećenički odbor odjela raspravlja o povjerljivim pitanjima socijalne skrbi. Biskup može pozvati predsjednicu Potpornog društva da dođe na te rasprave.

6.2.4 Grupa velikih svećenika, zbor starješina i Potporno društvo

Socijalna skrb središnji je dio djela grupe velikih svećenika, zbora starješina i Potpornog društva. Na sastancima vodstva grupe velikih svećenika, predsjedništva zbora starješina i predsjedništvo Potpornog društva, vođe planiraju načine da poduče načela samodostatnosti i služenja i da govore o potrebama za socijalnu skrb. Pod biskupovim vodstvom, ove vođe pomažu članovima postati samodostatni i pronaći rješenja za kratkoročna i dugoročna pitanja za socijalnu skrb.

Kratkoročne potrebe za socijalnu skrb

Dok biskup pruža kratkoročnu pomoć, može dati zaduženja vođama u Melkisedekovom svećeništvu i Potpornom društvu.

Biskup obično zadužuje predsjednicu Potpornog društva da posjeti članove koji trebaju kratkoročnu pomoć. Ona pomaže procijeniti njihove potrebe i predlaže biskupu kakvu pomoć pružiti. Biskup je može zamoliti da pripremi obrazac Biskupova narudžbenica za robu kako bi ga odobrio i potpisao.

Uloga predsjednice Potpornog društva za posjete vezane uz obiteljske potrebe objašnjena je detaljnije u 9.6.1. Za informacije o drugim kratkoročnim odgovornostima za socijalnu skrb koje se odnose isključivo na predsjednicu Potpornog društva i njezine savjetnice, vidi 9.6.2 i 9.6.3.

Dugoročne potrebe za socijalnu skrb

Uzrok mnogih kratkoročnih problema dugoročne su teškoće poput lošeg zdravlja, nedostatka znanja, neprimjerenog obrazovanja ili zaposlenja,

životnih navika i emocionalnih izazova. Vođe u Melkisedekovom svećeništvu i Potpornom društvu imaju posebnu odgovornost pomoći članovima da se za to pobrinu. Njihov je cilj pobrinuti se za dugoročna pitanja na način koji vodi ka trajnoj promjeni.

Kako vođe u Melkisedekovom svećeništvu i Potpornom društvu postaju svjesni dugoročnih potreba, odgovaraju suosjećajno da pomognu pojedincima i obiteljima. Koriste sredstva dostupna u svojim organizacijama i u odjelu. Mole se za vodstvo da znaju kako pružiti pomoć.

Da bi stekli bolje razumijevanje kako pomoći, vođe u Melkisedekovom svećeništvu i Potpornom društvu obično posjećuju članove koji imaju potrebe za socijalnom skrbi. Mogu koristiti obrazac Analiza potreba i resursa ili na drugi način slijediti ta načela da pomognu članovima planirati načine da odgovore na potrebe za socijalnom skrbi.

Dok vođe pomažu članovima odgovoriti na dugoročne potrebe, savjetuju se s biskupom. U nekim slučajevima, vođe u Melkisedekovom svećeništvu i Potpornom društvu rade zajedno.

Izveščivanje biskupa i traženje njegovog stalnog vodstva

Vođa grupe velikih svećenika, predsjednik zbora starješina i predsjednica Potpornog društva redovito izvješćuju biskupa o aktivnostima koje oni i njihove organizacije poduzimaju kako bi zadovoljili kratkoročne i dugoročne potrebe za socijalnom skrbi u odjelu. Oni traže stalno biskupovo vodstvo za njihove napore vezane uz pružanje socijalne skrbi.

Ako pojedinci i obitelji imaju kratkoročne probleme koje ne mogu riješiti sami, i koje ne mogu riješiti vođe u Melkisedekovom svećeništvu i otpornom društvu, vođe odmah obavještavaju biskupa.

Ako vođe u Melkisedekovom svećeništvu i Potpornom društvu saznaju za moguće probleme s dostojnošću ili za osjetljiva obiteljska pitanja, upućuju člana na biskupa.

Kućni učitelji i posjetiteljice

Pomoć za duhovnu i vremenitu skrb često započinje s kućnim učiteljima i posjetiteljicama. U duhu dobrote i prijateljstva koji nadilazi mjesečne posjete, kućni učitelji i posjetiteljice pomažu pojedincima i obiteljima u potrebi. Oni izvješćuju o potrebama onih kojima služe svojim svećeničkim vođama ili vođama Potpornog društva.

Traženje pomoći od članova zbora, Potpornog društva i drugih

Vođe u Melkisedekovom svećeništvu i Potpornom društvu mogu tražiti pomoć članova čije vještine ili iskustvo mogu pomoći osobama u potrebi. Članovi mogu pružiti kratkoročnu pomoć poput davanja obroka, brige za djecu ili dijeljenja informacija o dostupnim poslovima. Članovi također mogu pružiti vodstvo da pomognu s kratkoročnim potrebama za socijalnu skrb, poput zdravlja, higijene, prehrane, pripreme za karijeru, pronalaženja mogućnosti za obrazovanje, pokretanja malog poduzeća ili upravljanja obiteljskim financijama.

Nakon što vođe zamole druge da pruže pomoć, ostaju u kontaktu s potrebitim pojedincima ili obiteljima kako bi pružili ohrabrenje i prema potrebi pomogli na druge načine.

Vođe mogu pomoći biskupu kada uputi članove na crkvenu pomoć poput biskupovih skladišta, crkvene centre za zapošljavanje, Deseret Industries i Obiteljsku službu SPD-a. Vođe također mogu pomoći članovima da prime pomoć kroz društvene i vladine agencije.

6.2.5 Stručnjaci za socijalnu skrb u odjelu

Stručnjaci za socijalnu skrb služe kao resursi da pomognu biskupstvu i vođama u Melkisedekovom svećeništvu i Potpornom društvu ispuniti svoje dužnosti za socijalnu skrb.

Biskupstvo može pozvati stručnjaka za zapošljavanje da pomogne članovima da se pripreme i pronađu odgovarajući posao. Biskupstvo također može pozvati druge stručnjake za socijalnu skrb da pomognu članovima s potrebama poput obrazovanja, obuke, prehrane, higijene, zdravstvene skrbi, obiteljskih financija i Trajnog obrazovnog fonda.

6.3 Vodstvo socijalne skrbi u okolu

6.3.1 Predsjednik okola

Predsjednik okola nadgleda rad socijalne skrbi u okolu. Više informacija o njegovim odgovornostima za socijalnu skrb navedeno je u *Priručniku 1*, 5.1.

6.3.2 Vijeće okola

Na sastancima vijeća okola, vođe razmatraju pitanja za duhovnu i vremenitu pomoć kako slijedi:

Otkrivaju pitanja vezana uz socijalnu skrb u okolu i traže načine da ih riješe. Međutim, ne preuzimaju odgovornost da riješe pitanja socijalne skrbi u odjelu.

Oni planiraju kako da poduče načela dobrobiti vođama u okolu i odjelu.

Raspravljaju kako podići svijest vođa odjela o ljudima u njihovom okolu koji mogu služiti kao resursi da pomognu s potrebama po pitanju socijalne skrbi.

Razvijaju i održavaju jednostavan pisani plan prema kojem će okol odgovoriti na hitne slučajeve (vidi *Priručnik 1*, 5.1.3). Ovaj plan treba biti koordiniran sa sličnim planovima drugih okola na koordinacijskom vijeću i s planovima u zajednici.

Planiraju aktivnosti dobrobiti, trudeći se da ne stave nepotrebne terete na vođe odjela.

Planiraju kako odgovoriti na zaduženja za socijalnu skrb u okolu.

Kada prime zaduženje od člana predsjedništva Sedamdesetorice ili područnog predsjedništva, pružaju vodstvo i podršku za operacije socijalne skrbi.

Ako je biskup zadužen da rješava zahtjeve za pomoć ljudima koji su u prolazu ili beskućnici, članovi vijeća okola odlučuju kako omogućiti dostupnost resursa okola tom biskupu.

6.3.3 Stručnjaci za socijalnu skrb u okolu

Član predsjedništva okola ili zaduženi veliki vijećnik može pozvati stručnjaka za zapošljavanje u okolu i druge stručnjake za socijalnu skrb. Ti stručnjaci iz okola služe kao resursi za biskupa i ostale vođe u odjelu. Stručnjaci mogu pomoći s potrebama poput onih navedenih u 6.2.5.

6.4 Povjerljivost

Kad biskup i drugi vođe u odjelu saznaju za potrebe članova za socijalnu skrb i pomoć koja im je udijeljena, oni tu informaciju čuvaju u tajnosti. Pažljivo štite privatnost i dostojanstvo članova koji primaju pomoć. Obzirni su da ne osramote članove koji trebaju pomoć.

Može doći do situacije kada bi bilo korisno da cijelo vijeće odjela, a možda i drugi članovi saznaju za potrebe pojedinca ili obitelji. Na primjer, kada je član nezaposlen ili traži bolji posao, drugi mogu biti u mogućnosti pomoći da brže pronađe posao. U takvim situacijama, biskup i druge vođe obično traže odobrenje članova u potrebi da podijele informacije o njihovim okolnostima.

Kada vođe zamole druge da pomognu, iznose samo informacije potrebne za ispunjenje zaduženja. Vođe ih također upućuju da budu povjerljivi.

17. Jednoznačnost i prilagodba

17.1	Gdje je jednoznačnost potrebna	132	17.2	Okolnosti koje mogu dopustiti lokalnu prilagodbu	133
17.1.1	Sveta pisma	132	17.2.1	Obiteljske okolnosti	133
17.1.2	Zapovijedi i mjerila	132	17.2.2	Prijevoz i komunikacije	134
17.1.3	Čistoća nauka	132	17.2.3	Mali zbor ili razred	134
17.1.4	Raspored sakramentalnog i nedjeljnih sastanaka	132	17.2.4	Resursi za vodstvo	135
17.1.5	Sabori	133	17.2.5	Sigurnost	135
17.1.6	Hramsko djelo	133			
17.1.7	Disciplinska vijeća	133			
17.1.8	Zapisi i izvješća	133			
17.1.9	Uredbe	133			
17.1.10	Nastavni plan i program	133			

17. Jednoznačnost i prilagodba

Članovi Crkve žive u širokom spektru političkih, društvenih i gospodarskih okolnosti. Odjeli i ogranci također variraju u veličini i resursima za vodstvo. Te okolnosti mogu uvjetovati da lokalni vođe prilagode neke crkvene programe. Takve prilagodbe obično utječu na programe pomoćnih organizacija, sastanke vodstva i aktivnosti. Smjernice u ovom poglavlju imaju namjeru pomoći svećeničkim vođama da odluče koje prilagodbe mogu biti prikladne, a koje ne.

Svi odjeli i ogranci, bez obzira na njihovu veličinu ili okolnosti, mogu iskusiti isto obilje Duha Gospodnjeg. Spasitelj je podučio: »Gdje su dvojica ili trojica sabrana radi mene, tu sam ja među njima« (Matej 18:20).

17.1 Gdje je jednoznačnost potrebna

Da bi znali koje prilagodbe mogu biti prikladne, vođe moraju prvo razumjeti nauk, uredbe i prakse koje su uspostavljene prema Svetim pismima i učenjima proroka i apostola posljednjih dana. One trebaju biti iste širom Crkve.

Predsjednici okola, biskupi i drugi lokalni vođe imaju svetu obvezu održati jednoznačnost i čistoću Crkve u svim kategorijama opisanim ispod. Ova potreba za jednoznačnošću utemeljena je na načelu iz Svetih pisama »jedan Gospodin, jedna vjera i jedno krštenje« (Efežanima 4:5; vidi i Mosija 18:21).

17.1.1 Sveta pisma

Standardna su djela Crkve Biblija, Mormonova knjiga, Nauk i savezi te Dragocjeni biser. Crkva je na mnogim jezicima odobrila jedno izdanje Biblije da se koristi na crkvenim sastancima i razredima. Isto tako, treba koristiti posljednje odobreno izdanje ostale tri knjige Svetih pisama svetaca posljednjih dana. Nijedno drugo djelo se ne zagovara ili koristi u Crkvi kao Sveto pismo.

17.1.2 Zapovijedi i mjerila

Zapovijedi Gospodnje i mjerila dostojnosti Crkve navedeni su u Svetim pismima i u službenoj komunikaciji od Prvog predsjedništva. Lokalni vođe ne smiju mijenjati te zapovijedi i mjerila. Lokalni vođe također ne smiju podučavati svoja vlastita pravila ili tumačenja koja se odnose na zapovijedi.

Mjerila dostojnosti za odlazak u hram detaljno su opisana pitanjima za intervju koja se nalaze u knjizi za hramsku preporuku. Lokalne vođe ih ne smiju mijenjati.

17.1.3 Čistoća nauka

Nauk Crkve nalazi se u Svetim pismima i učenjima proroka i apostola posljednjih dana. Gospodin je podučio: »Starješine, svećenici i učitelji ove crkve nek naučavaju načela evanđelja mojega koja su u Bibliji i Mormonovoj knjizi, u kojoj je punina evanđelja« (NiS 42:12; vidi i NiS 52:9, 36).

Sve vođe trebaju se pobrinuti da se istiniti nauk podučava u Crkvi. Ako osoba podučava lažan ili sumnjiv nauk, vođe ih trebaju ispraviti brzo i obzirno. Pogreške se obično mogu ispraviti osobno, ali velike ili ponavljane pogreške mogu zahtijevati javni ispravak.

Ako su lokalne vođe nesigurni koji su nauk ili učenja ispravna na određenu temu, mogu potražiti vodstvo svog izravnog predsjedavajućeg autoriteta.

17.1.4 Raspored sakramentalnog i nedjeljnih sastanaka

Održavanje sakramentalnih sastanaka nalog je iz Svetih pisama (vidi NiS 59:9). Upute za sakramentalni sastanak nalaze se u 18.2.2. Raspored nedjeljnih sastanaka nalazi se na 153. stranici. Prvo predsjedništvo i Zbor dvanaestorice uspostavili su ovaj raspored. Lokalne vođe ih ne smiju mijenjati.

U iznimnim okolnostima, lokalne vođe mogu otkazati nedjeljne sastanke. Međutim, to bi trebao biti rijedak događaj. Primjeri okolnosti koji mogu opravdati otkazivanje sastanaka uključuju izuzetne sigurnosne neprilike ili opasni vremenski uvjeti. Ako je moguće, biskup bi se trebao savjetovati s predsjednikom okola prije otkazivanja sastanaka.

Ponekad zbog neuobičajenih lokalnih okolnosti može biti potrebno promijeniti nedjeljni raspored na dulje vrijeme. Na primjer, promjena može biti potrebna ako je sastajalište bilo oštećeno u vatri, poplavi ili oluji. U tim okolnostima, predsjednik okola traži vodstvo od područnog predsjedništva ili Sedamdesetorice područja koje predsjedava njegovim koordinacijskim vijećem.

Vođe vrlo malih ogranaka mogu prilagoditi nedjeljni raspored prema uputama njihovih vođa, koristeći *Vodič za program osnovnih jedinica*.

17.1.5 Sabori

Svaki okol održava dva sabora okola tijekom godine prema rasporedu predsjednika Zbora dvanaestorice (vidi 18.3.1).

Predsjedništvo okola slaže raspored, organizira i predsjedava jednim saborom odjela ili ogranka godišnje za svaki odjel ili ogranak u okolu (vidi 18.2.5). Predsjednik okruga čini isto za svaki ogranak u okrugu.

17.1.6 Hramsko djelo

Sveto hramsko djelo pod izravnom je ovlašću predsjednika Crkve. Sva pitanja koja se odnose na hramsko djelo treba riješiti prema uputama u *Priručniku 1*, 3. poglavlje. Primjeri takvih pitanja uključuju hramske preporuke, pečaćenja, razrješavanje pečaćenja i poništavanje pečaćenja. Ako se predsjednik okola suoči s pitanjem koje ne može riješiti, upućuje ga uredu Prvog predsjedništva.

Lokalne vođe se brinu da se o hramskim izrazima, svetim uredbama i savezima hrama ne raspravlja određenom terminologijom na crkvenim sastancima.

17.1.7 Disciplinska vijeća

Upute za disciplinska vijeća nalaze se u *Priručniku 1*, 6. poglavlje. Vođe ne bi trebali odstupati od tih uputa, uključujući i uvjet za slanje izvješća. Ako se predsjednik okola suoči s pitanjem koje ne može riješiti, upućuje ga uredu Prvog predsjedništva.

17.1.8 Zapisi i izvješća

Vođenje crkvenih zapisa nalog je iz Svetih pisama (vidi NiS 20:81–83). Potrebni zapisi i izvješća navedeni su u *Priručniku 1*, 13. poglavlje. Prvo predsjedništvo može ih izmijeniti s vremena na vrijeme.

Crkveni zapisi i izvješća pripremaju se korištenjem crkvenih računalnih sustava ili u pisanom obliku, ovisno o području. Vođe se brinu da su zapisi i izvješća točni i poslani na vrijeme.

17.1.9 Uredbe

Upute za obavljanje svećeničkih uredbi navedene su u 20. poglavlju. Te se upute ne smiju mijenjati. Minimalna dob za primanje uredbi poput krštenja i zaređenja u službe Aronovog svećeništva ne može se mijenjati bez obzira na razlog.

17.1.10 Nastavni plan i program

Materijali za nastavni plan i program odobreni od Crkve trebaju se koristiti u razredima koji se

održavaju u okvirima rasporeda nedjeljnih sastanaka. Ti materijali uključuju priručnike, časopise i dodatne resurse za podučavanje u izdanju Crkve. Novi priručnici i tečajevi ne bi se trebali razvijati na lokalnoj razini.

Biskupi i predsjednici ogranka mogu povremeno podučavati ili odobriti posebnu lekciju za svećeništvo ili pomoćne organizacije kada smatraju da je to potrebno.

17.2 Okolnosti koje mogu dopustiti lokalnu prilagodbu

Predsjednici okola, biskupi i predsjednici ogranka imaju diskrecijsko pravo da naprave jednostavne prilagodbe na određenim crkvenim programima. Gdje je to potrebno, takve prilagodbe mogu biti:

1. u položajima i programima pomoćnih organizacija
2. u obliku i učestalosti sastanaka vodstva
3. u obliku i učestalosti aktivnosti

Kada razmatra koje prilagodbe mogu biti primjerene, predsjedništvo okola, biskupstvo ili predsjedništvo okola savjetuju se međusobno kao i s vijećima okola, odjela ili ogranka. Također se savjetuju sa svojim najbližim predsjedavajućim autoritetom ako okolnosti mogu opravdati veliku ili neuobičajenu prilagodbu. Vođe bi uvijek trebali tražiti vodstvo Duha u prilagođavanju.

Vođe mogu razmotriti sljedeće čimbenike dok utvrđuju koje prilagodbe mogu biti primjerene.

17.2.1 Obiteljske okolnosti

Kada pozivaju članove, rade raspored sastanaka vodstva i planiraju aktivnosti, vođe razmatraju obiteljske okolnosti članova. Crkveno služenje i sudjelovanje uvijek se sastoji od određene mjere žrtvovanja. Međutim, snažne obitelji važne su Crkvi, a od članova se ne bi trebalo tražiti da se pretjerano žrtvuju po pitanju obitelji kako bi služili ili podržavali programe i aktivnosti.

Jedna od obiteljskih okolnosti koju treba razmotriti crkveni je poziv(i) kojeg obavlja muž ili žena člana. Pojedine obitelji ne bi trebale biti preopterećene s crkvenim odgovornostima. Druga okolnost koju treba razmotriti cjelokupno je vrijeme s kojim se članovi suočavaju u brizi za svoje obitelji i brinući se za druge osobne stvari. U nekim područjima svijeta, članovi zbog potrebe rade dva ili tri posla. To su opravdana razmatranja koja vođe mogu uzeti u obzir pri davanju

poziva, izradi rasporeda za sastanke vodstva i planiranju aktivnosti.

17.2.2 Prijevoz i komunikacije

Neki okoli ili odjeli obuhvaćaju velika zemljopisna područja, što zahtijeva od članova da putuju daleko na sastanke i aktivnosti. Kada procjenjuju potrebe za sastanke i aktivnosti, vođe uzimaju u obzir vrijeme i trošak potreban za putovanje članova.

U mnogim područjima svijeta, automobili nisu uobičajeni, a putovanje se odvija pješice, biciklom, autobusom ili tramvajem. Kada su udaljenosti velike, ti uvjeti mogu značiti da vođe trebaju prilagoditi crkvene programe i sastanke vodstva kako bi olakšali sudjelovanje članova.

Čak i kada su automobili uglavnom dostupni, vođe trebaju biti osjetljivi na trošak vožnje na velike udaljenosti. U nekim slučajevima, poput obavljanja poslova velikog vijeća, vođe mogu koristiti konferencijske pozive, e-mail i internet kako bi smanjili troškove skupog prijevoza. Kada se koriste ti resursi, vođe se trebaju posebno brinuti kako bi osigurali povjerljivost.

Članovi u različitim životnim stadijima često imaju velike razlike u pristupu prijevoznim sredstvima. Na primjer, mladi samci često su pokretiniji od obitelji s djecom, a ponekad imaju resurse da putuju na veće udaljenosti. Tamo gdje su mladi samci u mogućnosti okupiti se u razumno vrijeme i za razuman trošak, trebaju imati višeekolne aktivnosti umjerene učestalosti (vidi 13.3.1).

U nekim dijelovima svijeta, telefoni su skupi, a mnogi članovi ga ni nemaju. Isto tako, e-mail i pristup internetu rijetki su u nekim područjima. Ako su ti resursi skupi ili nisu svima dostupni, vođe trebaju napraviti potrebne prilagodbe.

Tamo gdje je putovanje teško ili skupo, a komunikacijske mogućnosti neprimjerene, kućno je učiteljstvo i posjetiteljstvo izazovnije. U takvim slučajevima, vođe mogu napraviti prilagodbe kako je navedeno u 7.4.3 i 9.5.3.

17.2.3 Mali zbor ili razred

Starješine i veliki svećenici

Ako je svega nekoliko starješina ili velikih svećenika u odjelu u mogućnosti pohađati svećenički sastanak u nedjelju, mogu se sastati zajedno. Međutim, ni pod kakvim okolnostima ne treba uspostaviti jedinstven zbor Melkisedekovog svećeništva. Dokle god postoje zaređeni starješine i

veliki svećenici u odjelu, treba organizirati i zbor starješina i grupu velikih svećenika.

Budući da okruzi nemaju zborove velikih svećenika, ogranci u okrugu nemaju grupe velikih svećenika. Veliki svećenici koji dolaze u te ogranke sastaju se sa zborom starješina.

Mladići i Djevojke

U odjelima ili ograncima s nekoliko mladića, zborovi Aronovog svećeništva mogu se sastati zajedno za poduku i aktivnosti (vidi 8.11 i 8.13.1). Međutim, pojedini zborovi i dalje trebaju biti organizirani s vođama pozvanim i podržanim za svaki zbor.

U odjelu ili ogranku s nekoliko djevojaka, one se mogu sastati zajedno za poduku i aktivnosti (vidi 10.6.2 i 10.8.1). Predsjedništvo razreda može biti pozvano za svaku dobnu skupinu, ili jedno predsjedništvo može biti pozvano za mješovite dobne grupe dok ne budu u mogućnosti da se organiziraju u svoje odvojene razrede.

Ako je ograničeno odraslo vodstvo, predsjedništvo Djevojaka može podučavati nedjeljne lekcije i provoditi programe aktivnosti bez pomoćnih savjetnica. Predsjedništvo Djevojaka može učiniti isto za djevojke. U vrlo maloj jedinici, predsjednici Mladića i predsjednice Djevojaka mogu biti jedini odrasli vođe u svojim organizacijama. U ovom slučaju, oni podučavaju nedjeljne lekcije i nadgledaju aktivnosti za sve mladiće ili djevojke. Kada je to moguće, savjetnici i tajnik trebaju biti pozvani za svaku organizaciju.

Budući da mladi često imaju koristi od druženja u većim grupama, mladići i djevojke iz dva ili više manjih odjela ili ogranaka mogu se povremeno sastati za zajedničke aktivnosti. Ako susjedni odjeli i ogranci imaju malo mladića ili djevojaka, biskupi i predsjednici ogranka mogu odobriti da se mladi sastanu zajedno za tjedne aktivnosti. Kada razmatraju te mogućnosti, vođe uzimaju u obzir čimbenike poput udaljenosti i troškova putovanja.

Povremene okolne ili višeekolne aktivnosti naročito su važne tamo gdje odjeli ili ogranci imaju manji broj mladih (vidi 13.3 i 13.4).

U malim okolima ili okruzima, predsjednik Mladića može biti jedini vođa Mladih u okolu ili okrugu. Isto se može primijeniti za predsjednicu Djevojaka u okolu ili okrugu. Kada je to moguće, savjetnici i tajnik trebaju biti pozvani za svaku organizaciju.

Mala škola

U odjelu ili ogranku s nekoliko djece, predsjedništvo Male škole može organizirati manji broj razreda, miješajući dobne skupine.

U malim odjelima ili ograncima, predsjedništvo Male škole mogu biti jedine vođe i učiteljice u Maloj školi. U vrlo maloj jedinici, predsjednica Male škole može biti jedini vođa u Maloj školi. U tom slučaju, ona vodi zajedničke aktivnosti i podučava razred za svu djecu. Kada to bude moguće, treba pozvati više vođa i učiteljica kako je navedeno u 11.7.

U malim okolima ili okruzima, predsjednica Male škole može biti jedini vođa Male škole u okolu ili okrugu. Kada to bude moguće, treba pozvati druge vođe kako je navedeno u 11.7.

17.2.4 Resursi za vodstvo

Kada nema dovoljno kvalificiranih članova da ispune sve vodeće položaje, predsjedavajući službenici mogu popuniti samo one položaje koji su najvažniji. Osim pozivanja aktivnih, iskusnih članova na vodeće položaje, predsjedavajući službenici trebaju tražiti nadahnuće da pronađu druge potencijalne vođe među novim članovima, neiskusnim članovima i manje aktivnim članovima koji se mogu vratiti u aktivnost. Članovi Crkve ne trebaju biti iskusni ili visoko kvalificirani da prime poziv. Imati poziv važan je način da služe i rastu duhovno.

Ako nema dovoljno članova da služe na položajima vodstva, predsjedavajući službenici mogu organizirati svoj okol, odjel ili ogranak na nižoj razini. Na primjer, to uključuje popunjavanje nekih organizacija samo s jednim predsjednikom i jednim savjetnikom, savjetnik koji služi i kao tajnik, i pojednostavljenje nekih programa.

U vrlo malom ogranku koji nema predsjednicu Djevojaka ili Male škole, predsjednica Potpornog društva može pomoći roditeljima da organiziraju upute za djevojke i djecu dok se ne pozovu predsjednice Djevojaka i Male škole.

Vođe vrlo malih ogranku slijede smjernice iz *Vodiča za program osnovnih jedinica*.

17.2.5 Sigurnost

U nekim područjima svijeta, stopa zločina prilično je velika ili je raširen politički nemir. Ako vođe u tim područjima smatraju da nije mudro da članovi putuju po noći, mogu otkazati večernje aktivnosti. To može značiti smanjenje broja crkvenih aktivnosti, kao i planiranje nekih aktivnosti vikendima.

Kada sigurnosni rizici ili troškovi putovanja predstavljaju ozbiljno pitanje, vođe mogu planirati neke aktivnosti mladih u nedjelju. Takve aktivnosti trebaju biti odvojene od nedjeljnih sastanaka i u skladu s duhom Šabata.

